

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Μετὰ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων διὰ τὴν πρώτην τάξιν
τῶν Γυμνασίων, Πρακτ. Λυκείων καὶ Ἡμιγυμνασίων.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1935 — 4 ΟΔΟΣ ΑΛΘΑΙΑΣ 4

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
Διευθυντού τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΕΚ ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Μετὰ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων διὰ τὴν πρώτην τάξιν
τῶν Γυμνασίων, Πρακτ. Λυκείων καὶ Ἡμιγυμνασίων.

Σπύρος Ι. Παπασπύρου
Ζωγράφος
Καθηγητὴς Εφαρμογῶν ΤΕΙ/ΗΠ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1935 - 4 ΟΔΟΣ ΑΛΘΑΙΑΣ 4

17.874

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως

PRINTED IN GREECE - 1935
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ. Α. Ε.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος, γραμματικός καὶ ἱστορικός συγγραφεὺς, ἤκμασε κατὰ τὸν 2ον π.Χ. αἰῶνα (πιθανῶς 180—109 π.Χ.), ἦτο δὲ υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἡ Ἀλεξάνδρεια χάρις εἰς τὴν φροντίδα καὶ τὸν ζῆλον τῶν Πτολεμαίων, βασιλέων τῆς Αἰγύπτου, κατέστη τὸ κέντρον τῶν γραμμάτων, ἀντικαταστήσασα εἰς τοῦτο τὰς Ἀθήνας, πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος συνέρρεον εἰς αὐτὴν ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ τύχουν ἑξαιρετικῆς μορφώσεως. Ἐκεῖ λοιπὸν μετέβη καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ περιφήμου γραμματικοῦ Ἀριστάρχου τοῦ ἐκ Σαμοθράκης, καὶ τῶν στωϊκῶν φιλοσόφων Διογένους καὶ Παναιτίου, ἔλαβε δὲ πολυειδῆ μόρφωσιν.

Ἐνεκα δὲ τούτου καὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἀπολλοδώρου ὑπῆρξαν ποιήματα, γραμματικά, ἱστορικά καὶ φιλοσοφικά. Τὰ σπουδαιότερα τούτων ὑπῆρξαν δύο, τὰ χρονικά εἰς 4 βιβλία καὶ τὸ περὶ θεῶν εἰς 24 βιβλία.

Τούτου δὲ τοῦ τελευταίου ἐπιτομὴ πιθανώτατα εἶναι καὶ ἡ λεγομένη «Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκη» ἐκ τριῶν βιβλίων. Αὕτη, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὴν σαφήνειαν καὶ μεθοδικότητα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὕλη αὐτῆς ἔχει διαταχθῆ, θὰ ἦτο προωρισμένη πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι εἰς πολλὰ σημεῖα ἀτελές, τὸ δὲ τέλος αὐτοῦ εἶναι ἀκρωτηριασμένον.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

A. ΘΕΟΓΟΝΙΑ

1. Οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ τέχνα αὐτῶν.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου, γῆ-
μας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκστόγχειρας προσα-
γορευθέντας, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέβλητοι καὶ δυνάμει ἦσαν,
χειρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες.

Μετὰ τούτους δὲ αὐτῶν τέκνοι Γῆ Κύκλωπας, ὧν ἕκαστος
εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν
Οὐρανὸς δήσας εἰς Τάρταρον ἔρριψε (τόπος δὲ οὗτος ἔρε-
βώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα
ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ), τέκνοι δὲ αὐθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν
τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, θυγατέρας δὲ τὰς κλη-
θείσας Τιτανίδας.

Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον
ρίφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῶν πα-
τρῶν. Οἱ δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκ-
βαλόντες τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελ-
φούς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν.

2. Γέννησις Διὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

Κρόνος δὲ τούτους φοβούμενος τῶν Ταρτάρῳ πάλιν
δήσας καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ

τε καὶ Οὐρανὸς ἔχρησαν αὐτῶ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπιπε τὰ γεννώμενα.

Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἐστίαν κατέπιπε, εἶτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

Ὅργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ἑρέα παραγίγνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. Αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

Ἑρέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

3. Τιτανομαχία.

Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγεννήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἔξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε.

Μετὰ τούτων Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνευκε πόλεμον. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε.

Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασιν βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν. Πλούτωνι δὲ κυνῆν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἑκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας.

Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

B. ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς δεσμώτης.

Προμηθεύς ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας.

Ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεύς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος αὐτοῦ τοὺς λοβούς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός.

Καὶ Προμηθεύς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν.

2. Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλισμός.

Προμηθεύς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων ἠγάγετο γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἠθέλησε γένος, Δευκαλίων τεκτηνόμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμερος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺν ὑέτὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. (Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα). Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει, τῶν ὄμβρων παύλαν λαβόντων, ἐκβὰς θύει Διὶ Φυξίῳ.

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι.

Καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε τοὺς λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

3. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν.

Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγενῆσθαι λέγουσι, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Ἕλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος, Ζοῦθος, Αἴολος, ἐγένοντο. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραιοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Ζοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης ἤρῃς Ἐρεχθέως Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοικοῦντας ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε, γήμας δὲ Ἐναρέτην ἐγέννησε παῖδας Κρηθεά καὶ Ἀθάμαντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Α. ΑΙΤΩΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Καλυδώνιος κάπρος.

Οἰνέως, τοῦ Καλυδωνίων βασιλέως, καὶ Ἀλθαίας Μελέαγρος ἐγένετο. Τοῦτον δὲ ὄντα ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενόμεναι αἱ Μοῖραι, εἶπον τότε τελευτήσῃν, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαυθῆ. Ἀλθαία δὲ τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἐν λάρνακι ἔκρυψεν.

Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενόμενος ἄτρωτος καὶ γενναῖος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον ἀφῆκεν ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τήν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν.

2. Συνάθροισις τῶν ἀρίστων ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον Οἰνεὺς τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ ἀποκτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο.

Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως ἐκ Καλυδῶνος, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Λήδας ἐκ Λακεδαιμόνος, Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀγκαῖος καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, Ἴφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρίθους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας, Τελαμών Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμίνας, Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας, Ἀμφιάρσος Οἰκλέους ἐξ Ἄργους· μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες, Ἀλθαίας ἀδελφοὶ ἐκ Πλευρῶνος.

Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἄγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούτων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιέναι, Μελέαγρος ἠνάγκασεν αὐτοὺς μετὰ ταύτης ἐξελεθεῖν.

3. Θήρα τοῦ κάπρου καὶ Μελέαγρου θάνατος.

Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ὑλεὺς μὲν καὶ Ἄγκαϊος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ.

Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀγανακτοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὸ ἀριστεῖον λήψεται, τὸ δέρας αὐτὴν ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο.

Ὅργισθεὶς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

B. ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Φρίξος καὶ Ἑλλη.

Τῶν Αἰόλου παιδῶν Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αὐθις δὲ Ἰνώ ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυροῦς δεχομένη καρπούς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπτων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας.

Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἶη κεχρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμος, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κοτοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστηκε Φρίξον.

Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, καὶ ἀπ' ἐκείνης ἐκεῖ θανούσης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε.

Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλιόπην δίδωσιν. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρος Αἰήτη δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν Ἀρεῶς ἄλσει καθήλωσεν, φύλακα καταστήσας δράκοντα ἄυπνον.

2. Ἰάσων καὶ Πελίας.

Αἴσωνος τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης Ἰάσων ἐγένετο. Οὗτος ᾧκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνόμενος τὸν χρησμόν, αὔθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον.

Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθῶν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δέ, «τὸ χρυσόμαλλον δέρας» ἔφη «προσέταπτον ἂν φέρειν αὐτῷ».

Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν ἐκέλευσεν αὐτόν.

3. Ἀργοναυτῶν πλοῦς.

Ἐπὶ τὸ δέρας οὖν πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου, κάκεινος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσασκε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖα φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον.

Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένω αὐτῷ ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀργοῦς Ἀργοναῦται ἐκλήθησαν.

Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνῳ.

Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσιν, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς δὲ ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοίαις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν.

Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατόν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι) μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.

Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυράμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν.

4. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.

Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταναυῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεύς μάντις τὰς ὄψεις ὑπὸ θεῶν πεπηρωμένος, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυῖαις οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ ἐπεὶ τῷ Φινεῖ τράπεζα παρετίθετο ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα

δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλευα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσ-
ενέγκασθαι.

Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μα-
θεῖν, ἔφη αὐτοῖς τὸν πλοῦν δηλώσειν, ἐὰν τῶν Ἀρπυιῶν
αὐτὸν ἀπαλλάξωσιν.

Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἄρπυια
δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφήν ἀνήρπαζον.
Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες
πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον.

5. Ὁ διὰ τῶν Συμπληγᾶδων πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν
τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν συμπληγᾶδων ὑπέθετο
πετρῶν τῶν κατὰ Θάλασσαν.

Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται, συγκρούμεναι δὲ ἀλλή-
λαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πό-
ρον ἀπέκλειον. Ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν
διελθεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν,
καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διασπλεῖν καταφρονοῦν-
τας, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφῆσιν ἐκ τῆς πρῶ-
ρας πελειάδα· τῆς δὲ πετομένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέ-
τραι συμπεσοῦσαι ἀπεθέρισαν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτη-
ρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα
τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περικοπέισιν.

6. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

Παραπλεύσαντες δὲ Θερμῶδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶ-
σιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς.

Καθορμισθείσης δὲ τῆς νεῶς ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων,
καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι
τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας

ταύρους μόνος καταζεύξη. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῶ ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῶ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια ἢ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ φαρμακίς, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῶ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἔαν ὁμόση αὐτὴν ἔξωιν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλου ἀγάγηται.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύουσι μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῖσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεται μῆτε ὑπὸ σιδήρου.

Ἐδήλωσε δὲ αὐτῶ σπειρομένων τῶν ὀδόντων ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν κοθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσεται, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

7. Ὁ Ἰάσων ἀποπλεῖ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Ἑλλάδα κομίζων τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τοὺς τε ταύρους ἀνέζευξε καὶ τοὺς ἀνδρας ἀπέκτεινε. Αἰήτης δὲ οὐκ ἐδίδου τὸ δέσμα, ἀλλ' ἐβούλετο τὴν τε Ἀργῶ κατακαῦσαι καὶ τοὺς ναύτας ἀποκτεῖναι.

Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος τὸ δέσμα ἀφείλετο καὶ ἐπὶ τὴν ναῦν κομίσαντες ἀπέπλευσαν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἄγοντες καὶ Ἄψυρτον τὸν Μηδείας ἀδελφόν.

Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν εἰς Ἰωλκόν, ἐπεὶ τὸν πάντα πλοῦν

ἐν τέτταρσι μῆσι ἐτελέωσε, τὸ μὲν δέρμα ἔδωκε τῷ Περίφῃ, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἴσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

Γ. ΑΡΓΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεὺς κομίζει τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης.

Περσεὺς ὁ Διὸς καὶ Δανάης τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἡ μόνη Γοργόνων θνητῆ ἦν, κομίζειν ἐπέμφθη.

Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν δράκουσι περιπεπλεγμένας, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς. Τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.

Περσεὺς δέ, λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κυνῆν, ἦν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν, οὐς ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ ἔωρᾶτο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας.

Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν, ἦν λαβὼν ἀπεχώρει.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀναστᾶσαι τὸν Περσεά ἐδίωκον· καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Γοργοῦς κεφαλὴν Περσεὺς ἀπέδωκεν Ἀθηνᾶ· ἡ δ' ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἀνέθηκεν.

2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Παραγενόμενος δὲ Περσεὺς εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κῆτει, ὃ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψεν.

Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, ὡς Κηφεύς ὑπέσχετο, λύσας γυναῖκα ἠγάγετο. Ἐλθόντι δὲ εἰς Ἄργος Περσεῖ ἐγένοντο ἕξ Ἀνδρομέδας παῖδες Ἀλκαῖος καὶ Σθέnelος καὶ Ἡλεκτρώων.

Ἀλκαίου μὲν παῖς ἐγένετο Ἀμφιτρώων, Ἡλεκτρώωνος δὲ

θυγάτηρ Ἄλκμήνη. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν.

Ὅτε γὰρ Ἑρρακλῆς ἔμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθησόμενον τότε βασιλεύσειν.

Ἦρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἄλκμήνης τόκον ἐπέχειν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου πορρεσκεύασε γεννηθῆναι πρότερον.

3. Ἑρρακλῆς.

α' Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία Ἑρρακλέους.

Ἄλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἑρρακλέα, Ἄμιπυρῶνι δὲ Ἰφικλέα.

Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἦρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψε, διαφθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἄλκμήνης Ἄμιπυρῶνα, Ἑρρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέραις ταῖς χερσίν αὐτοὺς διέφθειρε.

Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκόλοις ὦν τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα καὶ τὸ μὲν δέρμα ἠμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι.

β' Μανία τοῦ Ἑρρακλέους, καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Ὑστερον δὲ κατὰ ζῆλον Ἦρας ἐμάνη, καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Διὸ φυγῶν παρὰ γίγνεται εἰς Δελφούς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει.

Ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἑρρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἄλκείδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσ-
ταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει.

γ' Οἱ Δώδεκα ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους.

1. Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμαίου λέοντος
τὴν δорὰν κομίζειν.

Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας
ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινά-
μενος τὸ ρόπαλον ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπή-
λαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ
τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεις τὴν χεῖρα τῷ
τραχήλῳ κατέσχευε ἄγχων, ἕως ἔπνιξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν
ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας.

Εὐρυσθεὺς δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέιπε αὐ-
τῷ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν
πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους.

Φασὶ δὲ ὅτι δεισας καὶ πίθον ἑαυτῷ χαλκοῦν κατεσκεύα-
σεν ὑπὸ γῆς, ὡς κρυψόμενος, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέ-
ταττε τοὺς ἄθλους.

2. Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν
ἀποκτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέ-
βαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν
διέφθειρεν.

Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑνέα,
τάς μὲν ὀκτῶ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.

Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο
εἰς τὴν Λέρνην. Τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινι λόφῳ, ὅπου ὁ
φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγ-
κασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαίνουσας δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν.
Τῷ ροπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο·

1. Παπαγιαννοπούλου, Ἐκλογαὶ Ἀπολλοδώρου—Αἰλιανῶ

2

μιᾶς γὰρ κοιπτομένης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἴολαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης τοῖς δολοῖς ἐπικαίων τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς ἐκώλυεν ἀνιέναι.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἴστους ἔβαψεν.

Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι ἐν τοῖς δέκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

3. Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσοκέρως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, ἐδίωξεν ὄλον ἐνιαυτόν.

Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει ἔφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισίον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

4. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηκε τὴν Ψωφίδα γῆν, ὀρμώμενον ὃς ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.

Καὶ διώξας αὐτὸν ἔκτινος λόχμης μετὰ κραυγῆς, εἰς χιόνα πολλὴν κεκηκότα ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

5. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας.

Τούτω προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μᾶ ἡμέρα τὴν κόπρον ἐξενεγκεῖν, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον διεῖλε καὶ τὸν Ἄλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχέτευσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας.

Μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπετέλεσε, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου.

6. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη· εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι.

Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῆς λίμνης παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

7. Ὁ Κρῆς ταῦρος.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἤξιον, Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισαμένω. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον· ὃ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μαραθῶνα ἀφίκετο καὶ τοὺς ἐγχωρίους ἐλυμαίνετο.

8. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκῆνας ἀνθρωποφάγους κομίζειν.

Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἔκουσίως συνεπομένων, βιασά-
μενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντος ἤγαγεν
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Τὰς ἵππους δὲ κομίσας Εὐρυσθεὶ ἔδωκεν.

Μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀ-
λυμπον ἔλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

9. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν
Ἰππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῳκουν
περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πό-
λεμον.

Εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ
πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς
ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυ-
γατρὸς Ἀδμήτης.

Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει.

Ἐπεὶ δέ, καταπλεύσαντος αὐτοῦ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρα
λιμένα, παραγενομένη ὡς αὐτὸν Ἰππολύτη καὶ τίνος ἦκοι
χάριν πυθομένη, τὸν ζωστήρα ὑπισχνεῖτο δώσειν, Ἡρα μιᾶ
τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τῷ πλήθει ἔλεγε «τὴν βασι-
λίδα ἀρπάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι».

Αἱ δὲ μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις.

Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ
δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείνας τὸν
ζωστήρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος
ἀποπλεῖ.

Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκήνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

10. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυ-
θείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη
νῆσος, ἣ νῦν Γάδαιρα καλεῖται. Ταύτην κατῳκεῖ Γηρυόνης
τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς

ἐν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγῶ-
νων τε καὶ μηρῶν.

Εἶχε δὲ φοινικᾶς βοῦς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ
δὲ Ὁρθρος ὁ κύων δικέφαλος.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης,
ἄγρια πολλὰ ἔθνη παρελθὼν Λιβύης ἐπέβαινε, καὶ ἔστησε
σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀν-
τιστοίχους δύο στήλας.

Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλί-
ζεται. Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦ-
τον τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα καὶ τὸν
Γηρυόνην βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.

Τὰς δὲ βοῦς Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέ-
θυσεν Ἡρα.

II. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ
προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγείου βοσκη-
μάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον
παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν.

Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις· ἃ Διὶ
Ἡρα ἔδωρήσατο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος,
κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποι-
κίλαις.

Ὡς δὲ ἦκεν πρὸς Ἄτλαντα, ὑποθέντος Προμηθέως τῷ Ἡ-
ρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενος
δὲ Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς διε-
δέξατο.

Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἦκε
πρὸς Ἡρακλέα.

Καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν Εὐρυσθεῖ ἀποίσειν, τὸν δὲ
Οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς
μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν ἐκέλευσεν Ἄτλαντα δέξα-
σθαι τὸν οὐρανόν, ἕως σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσαιο.

Τοῦτο δ' ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς καταθείς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο.

Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτά, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο, κομίσας δὲ Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν.

12. Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφειων κεφαλάς.

Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὐ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατήει.

Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῶ τε θώρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συσκευασθεῖς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἄγχων, τὸ θηρίον ἔπεισε.

Συλλαβῶν οὖν αὐτὸν ἦκε διὰ Τροϊζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἡρακλῆς δὲ δείξας τὸν Κέρβερον καὶ πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

δ' Δευτέρα μανία τοῦ Ἡρακλέους. Δουλεία αὐτοῦ

παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μεγάραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάω, αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων ἐπυνοθάνετο Εὐρύτου Οἰχαλίας δυνάστην ἄθλον προτιθέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῶ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶ ὑπάρχοντας.

Ἐφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, φίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῶ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων

καὶ δεδοικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

Καὶ δὴ μετ' οὐ πολὺν χρόνον καὶ αὔθις μανεῖς τὸν Ἴφίτον ξενίζων ἐν Τίρυνθι ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριπεν.

Κατασχεθεῖς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἴφίτου φόνον, εἰς Δελφούς παραγενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυθάνετο τῆς νόσου. Οὐ χρησιμωδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας τὸν τε ναὸν συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας κατασκευάζειν μαντεῖον ἴδιον.

Μοχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἴησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν.

Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἑρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πρᾶθέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι. Τοῦτου δὲ τοῦ χρησμοῦ δοθέντος, Ἑρμῆς Ἑρακλέα πιπράσκει καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ, βσιλεύουσα Λυδῶν, ἣ Ἑρακλῆς ἐδούλευσεν.

ε' Στρατεία Ἑρακλέους ἐπὶ Ἴλιον.

Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγεῖς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἑκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι.

Καταπλεύσας δὲ εἰς Τροίαν καὶ φύλακας τῶν νεῶν καταλιπών, αὐτὸς ὀρμήσας ἐπὶ Ἴλιον ἐπολιόρκει.

Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ μετὰ τοῦτον Ἑρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἤει, μηδένα θέλων ἐσουτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι.

Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δὲ ἐρομένου τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἑρακλέους κατασκευάζειν κολλινίκου. Ὁ δὲ ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λασομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Ποδάρκους, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἑσιόνην

τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι, καὶ ταύτη συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι.

Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε ὅτιοῦν ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δέ, πιπρασκομένου αὐτοῦ, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.

Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρα χαλεπούς ἐπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου.

στ' *Δηιάνειρα.*

Ἡρακλῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ παλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον εἰκασθέντα ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων.

Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειρον ἄγεται γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δέ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ ταῦτα ἔγνω εἰς Τραχίνα ἀπιέναι.

Ἄγων δὲ Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον ἤκεν, ἐν ᾧ Νέσσον τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ρυῖ ἐ τοῦ τραύματος αἷμα δέχεσθαι.

Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆς.

ζ' *Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους.*

Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροισεν, Εὐρύτου τιμωρήσασθαι θέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παιδῶν αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει Ἴόλην αἰχμάλωτον. Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρῶ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο.

Μέλλων δὲ ἱεουργεῖν εἰς Τραχίνα Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἔσθῃτα οἶσοντα.

Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἶμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν.

Ἐνδύς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν· ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τῶν ποδῶν ἀράμενος κατηκόντισε, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπασα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῶ.

Ἐπὶ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός ἐαυτὴν ἀνήρησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάντος αὐτοῦ ὑφάπτειν.

Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποῖας παριῶν ὑπῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποστᾶν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰσοῦρανὸν ἀνενεγκεῖν. Ἐκεῖ δὲ τυχῶν ἀθανασίας καὶ διαλλαγῆς Ἡρακλῆς τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἡβην γυναῖκα ἔλαβεν.

Δ'. ΘΗΒΑ·Ι·ΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης.

Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, οἱ Οἰδίποδος παῖδες, περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν.

Πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἄρξας οὐκ ἐβούλετο παραδοῦναι τὴν βασιλείαν.

Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. Γενομένης δὲ ἑξαίφνης βοῆς ἐπιφανεῖς

Ἄδραστος διέλυσεν αὐτούς. Ἐγήμε δὲ Δηιπύλην μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖην δὲ Πολυνεΐκης, καὶ αὐτούς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατάξειν. Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

2. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Ἄδραστος δὲ συναθροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ πολεμῆν ἔσπευδε Θήβας. Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἶδε, Ἄδραστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Ὀικλέους, Καπανεύς Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους, Πολυνεΐκης δὲ Οἰδίποδος ἐκ Θηβῶν, Τυδεύς Οἰνέως Αἰτωλός, καὶ Παρθενοπαῖο Μελανίωνος Ἄρκας.

Ὅς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδεῖα προερούντα Ἐτεοκλεῖ τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυνεΐκει, καθὰ συνέθεντο. Μὴ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεύς ποιούμενος, καθ' ἓνα προκαλούμενος πάντων περιεγένετο.

Οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπίοντα ἐνήδρευσαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαΐονος ἀπέκτεινε, κᾶπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

3. Πολιορκία τῶν Θηβῶν.

Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τείχεσι, καὶ πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν Ἄδραστος μὲν παρὰ τὰς Ὀμολωΐδας πύλας ἔστη, Καπανεύς δὲ παρὰ τὰς Ὠλυγίας, Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προιτίδας, Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀγκαΐδας, Πολυνεΐκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας, Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας, Τυδεύς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας.

Κοθῶπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων ἐμαντεύετο. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρουσ καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου

καὶ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευομένοις εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος ἄρει σφάγιον αὐτόν ἐπιδῶ.

Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε.

4. Θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους.

Μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμῆιοι μέχρι τῶν τειχῶν συνειδίωχθησαν, καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνήει, καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. Τούτου δὲ γενομένου τροπή τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους.

5. Ταφή τοῦ Πολυνείκους.

Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν.

Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτὴ τῶν τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη.

Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἰκετηρίαν θεῖς ἠξίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰροῦσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασι θάψαι.

Τῆς δὲ Καπανεώς καιομένης πυρᾶς, Εὐάδην ἢ Καπανεώς μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα συγκατεκαίετο.

Ε. ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακός.

Ὁ Ἄσωπὸς ποταμὸς Μετώπην γήμας, δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, εἴκοσι δὲ θυγατέρας, ὧν μίαν Αἰγίνην ἤρπασε Ζεὺς καὶ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς παῖδα Αἰακόν.

Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. Ἐγένοντο δὲ Αἰακῶ παῖδες Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος πάντων Αἰακός.

Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστῶτων κοκῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησάμενου δὲ εὐχὰς Αἰσκοῦ τῆς ἀκαρπίας ἢ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάττει.

2. Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν.

Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι λέγεται· καὶ λαχὼν κλήρω Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται. Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα παραγίγνεται πρὸς Κυχρέα, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, ὃς τελευτῶν ἅπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. Ὁ δὲ γυναῖκα ἄγεται Περίβοιαν, ἐξ ἧς ἐγένετο αὐτῷ παῖς ἄρρην, ὃν ἐκάλεσεν Αἴαντα.

Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

3. Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς.

Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχχοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἑνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν ἀλῶναι Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα ὡς παρθένον παρέθετο εἰς Σκῦρον Λυκομήδει τῷ βασιλεῖ.

Ὁδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν.

Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθεν. Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος Δολόπων βασιλεὺς· συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου.

ΣΤ' ΑΤΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ.

1. Ἀθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος ἔρις. Ὀνομασία Ἀθηνῶν.

Κέκροψ αὐτόχθων τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν.

Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.

Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσην τὴν Ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσιν.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεῖω δαίκνυται.

Γενομένης δὲ ἕριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα.

Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας.

2. Διάδοχοι Κέκροπος. Εἰσαγωγή λατρείας Δήμητρος καὶ Διόνυσου εἰς τὴν Ἀττικὴν.

Κέκροπος δὲ τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως ἀποθανόντος, Κραναὸς αὐτόχθων ὢν, τὴν ἀρχὴν ἔσχεν, ὃν ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσιν.

Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤλθον. Ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου.

Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκυσάντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες ἀπέκτειναν αὐτόν.

Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔθαψαν αὐτόν.

3. Αἰγεύς.

Πανδίονι δὲ παῖδες ἐγένοντο Αἰγεύς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν τετραχῆ διεῖλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς.

Πρὶν δὲ ἐξ Αἴθρας τῆς Πιθθέως παῖδα Αἰγεί γενέσθαι, οὗτος ἐντειλάμενος Αἴθρα, ἐὰν ἄρρενα γενήσῃ, τρέφειν καὶ τίνας ἐστὶ μὴ λέγειν, ἀπέλιπεν ὑπὸ τινὶ πέτρα μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσαι ἀνελεσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.

Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας.

4. Θησέως ἄθλοι.

Θησεὺς οὖν ὁ γεννηθεὶς ἐξ Αἴθρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγένετο τέλειος, ἀπώσάμενος τὴν πέτραν τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ πεζὸς ἠπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. Φρουρουμένην δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τὴν ὁδὸν ἠμέρωσεν.

Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ἦν ἐφόρει κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἐκτείνειν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παρόντας ἐκτείνειν. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν, ὃς πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο· οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἠνάγκαζε τοὺς παρόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο κάμπτειν, καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. Τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινε.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΑΙΛΙΑΝΟΣ

Ὁ Κλαύδιος Αἰλιανὸς ἐγεννήθη εἰς τὴν Πραίνεστον τῆς Ἰταλίας, ἀγνωστον ἀκριβῶς πότε. Ἐζησεν ὅμως τὸν 3ον μ. Χ. αἰῶνα, διότι ἦτο ἐν ἀκμῇ τὸ 225 μ. Χ. Οὗτος ἦτο Ῥωμαῖος, ἐζησε δὲ κυρίως εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμορφώθη καλῶς καὶ ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ σοφιστοῦ Παυσανίου. Ἔμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μάλιστα τὴν Ἀττικὴν διάλεκτον.

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Αἰλιανοῦ, τὰ ὅποια κυρίως δὲν εἶναι πορίσματα ἰδίων παρατηρήσεων καὶ σκέψεων, ἀλλ' ἐρανίσματα ἐξ ἄλλων συγγραφέων καὶ ἰδίως τοῦ Κτησίου, τοῦ Θεοφράστου, τοῦ Θεοπόμπου καὶ τοῦ Τιμαίου, ἐσώθησαν δύο τὸ «περὶ ζῴων ιδιότητος», ἐκ 17 βιβλίων καὶ ἡ Ποικίλη Ἱστορία, ἐκ 14 βιβλίων, τὰ ὅποια δὲν σφύζονται πλήρη, πλὴν τῶν δύο πρώτων.

Τὰ ἔργα τοῦ Αἰλιανοῦ καὶ μάλιστα ἡ Ποικίλη Ἱστορία αὐτοῦ ἔνεκα τῆς ποικιλίας ἰδίως τῶν θεμάτων, περὶ τὰ ὅποια περιστρέφεται, ὑπῆρξαν προσφιλεῖ ἀναγνώσματα εἰς τοὺς θηρεύοντας τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου ἰδίᾳ κατὰ τὸν Μεσαίωνα. Ὁφέλησε δὲ οὗτος ἀκόμη, διότι ἔχει ἀποσπάσματα συγγραφέων, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα ἐξηφανίσθησαν. Ἐκ τῆς Ποικίλης Ἱστορίας αὐτοῦ θὰ ἴδωμεν ἐφ' ἐξῆς διηγήματα ἠθικά, ἱστορικά καὶ τινα σχετικὰ μὲ ἰδιότητας τῶν ζῴων.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το πρόγραμμα καλύπτει το σύνολο των μαθημάτων που διδάσκονται στα τμήματα της Σχολής. Η διδασκαλία γίνεται με τη μέθοδο της ομιλίας, με τη βοήθεια των απαραίτητων βιβλίων και υλικών. Η εξέταση γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης.

Η διάρκεια των μαθημάτων είναι τριετής. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης.

Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης. Η εισαγωγή γίνεται με τη μέθοδο της γραπτής εξέτασης.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α. ΗΘΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Γοργίου ἀταραξία.

Γοργίας ὁ Λεοντίνος ἐπὶ τέρματι ὧν τοῦ βίου καὶ γεγηρακῶς, εὖ μάλα ὑπὸ τινος ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθάνων ἔκειτο.

Ἐπεὶ δὲ τις αὐτὸν παρήλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος καὶ ἤρετο ὅ τι πράττοι, ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο «ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ».

2. Ξενοφῶντος μεγαλοψυχία.

Ξενοφῶντι θύοντι ἤκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι· κακείνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε τῷ πρότερον λόγῳ καὶ ἐκείνον τὸν λέγοντα, ὅτι νικῶν μέντοι τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τῇ κεφαλῇ τὸν στέφανον.

3. Θεμιστοκλέους μεγαλοφροσύνη.

Ἐπανήγει ποτὲ ἐκ διδασκαλείου παῖς ἔτι ὧν Θεμιστοκλῆς. εἶτα προσιόντος Πεισιστράτου ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμιστοκλεῖ μικρὸν ἐκχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ προσάγοντος τοῦ τυράννου.

Ὁ δὲ καὶ πάλιν ἀπεκρίνατο. «Αὕτη γὰρ» εἶπεν «αὐτῷ οὐχ ἱκανὴ ὁδός»; Οὕτως ἄρα εὐγενὲς καὶ μεγαλόφρον ἐνεφαίνετο τῷ Θεμιστοκλεῖ καὶ ἔξ ἐκείνου.

4. Σωκράτους τρόποι.

Ἡ Ζανθίππη ἔφη μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὁμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον καὶ προΐοντος ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐπανιόντος θεάσασθαι· ἤρμωστο γὰρ πρὸς πάντας ἐπιεικῶς, καὶ ἦν ἴλεως αἰεὶ τὴν διάνοιαν καὶ λύπης ὑπεράνω πάσης καὶ φόβου κρείττων παντός.

5. Φωκίωνος ἀφιλοχρηματία.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμπαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν ἠρώτα «διὰ τίνα αἰτίαν μοι δίδωσιν»; Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν Ἀθηναίων ἡγεῖται καλὸν καὶ ἀγαθόν, «οὐκοῦν» ἔφη «ἐσάσω με τοιοῦτον εἶναι».

6. Ἀγησιλάου καρτερία.

Ἀγησίλαος ὁ Λακεδαιμόνιος γέρων ἤδη ὢν ἀνυπόδητος πολλάκις καὶ ἀχίτων προΐει, τὸν τρίβωνα περιβαλλόμενος αὐτόν, καὶ ταῦτα ἐωθινὸς ἐν ὥρᾳ χειμερίῳ. Ἠτιάσατο δὲ τις αὐτόν ὡς νεανικώτερα τῆς ἡλικίας ἐπιχειροῦντα· ὁ δὲ «ἄλλ' οἷ γε νέοι» φησὶ «τῶν πολιτῶν, ὡσπερ οὖν πῶλοι πρὸς τὸν τέλειον ἀποβλέπουσιν ἐμέ».

7. Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας.

Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι πλείονος χρόνου, ἔστ' εἰς ἄνδρα ἀφίκετο. Ὑστερον οὖν εἰς τὴν Ἐρέτρειαν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἤρετο ὅτι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ δεῖξεν ἔφη, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασε τοῦτο.

Χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέλος πληγὰς ἐντείναντος, ὁ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν καὶ ἐγκαρτερήσας, τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι.

8. Φωκίωνος ἀμνησικακία.

Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου πολλάκις στρατηγήσας κατεγνώσθη θάνατον, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἔμελλε πείσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὤρεζεν ὁ δήμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ «ἐπισκήπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

9. Ἀλλοτριῶν οἰκειοποίησις.

Μεγαβύζου ποτὲ ἐπαινοῦντος γραφὰς εὐτελεῖς καὶ ἀτέχνους, ἐτέρας δὲ σπουδαίως ἐκπεπονημένας διαψέγοντος, τὰ παιδάρια τὰ τοῦ Ζεῦξιδος τὰ τὴν μηλίδα τρίβοντα κατεγέλα.

Ὁ τοίνυν Ζεῦξις ἔφη «ὅταν μὲν σιωπᾶς, ὦ Μεγάβυζε, θαυμάζει σε τὰ παιδάρια ταῦτα· ὅρᾳ γάρ σου τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν θεραπείαν τὴν περὶ σέ· ὅταν γε μὴν τεχνικόν τι θέλης εἰπεῖν, καταφρονεῖ σου. Φύλαττε τοίνυν σεαυτὸν εἰς τοὺς ἐπαινουμένους, κρατῶν τῆς γλώττης καὶ ὑπὲρ μηδενὸς τῶν μηδὲν σοι προσηκόντων φιλοτεχνῶν»

10. Κλαζομενίων ἀσχημοσύνη.

Κλαζομενίων τινὲς εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι καὶ ὕβρει καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι τοὺς τῶν Ἐφόρων θρόνους, ἐνθα εἰώθασι καθήμενοι χρηματίζειν καὶ τῶν πολιτικῶν ἕκαστα διατάττειν, ἀσβόλω κατέχρισαν. Μαθόντες δὲ οἱ ἔφοροι οὐκ ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν δημόσιον κήρυκα καλέσαντες προσέταξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρῦξαι τοῦτο δὴ τὸ θαυμαζόμενον, «ἐξέστω Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν».

11. Αινείου ευσέβεια.

Ὅτε ἑάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλλοτρίων τύχας καὶ πάνυ Ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἓν, ὃ τι καὶ βούλεται, τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς βαστάσας ἔφερον, ὑπεριδῶν τῶν ἄλλων.

Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις ἔφερον.

Ἐπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥκιστα, πάντων αὐτῶ τῶν κτημάτων ἐπέστησαν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γειναμένους δι' αἰδοῦς ἄγοντας καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίγνονται.

12. Ἀλκιβιάδου ἀλαζονείας ψόγος.

Ὀρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονοῦντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ καὶ ἔτι πλέον ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἦγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν.

Ὡς δ' εὗρε, προσέταξεν αὐτῷ τοὺς ἀγρούς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. Τοῦ δὲ εἰπόντος «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν», «ἐπὶ τούτοις οὖν» εἶπε «μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν»;

13. Λακεδαιμονίων γυναικῶν φιλοπατρία.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ γε ἀφικόμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπέσκόπουν τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν. Καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία, αἱ δὲ γαυρούμεναι καὶ σεμνῶν

ἄμα καὶ βλοσυρὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρῶας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμενοι καὶ ἤρηνουσαι καὶ ὡς ἐνὶ μάλιστα λαθεῖν σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι. ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεία ἡρία ἐκόμιζον αὐτούς.

14. Ἡ βαρυτάτη τῶν ποινῶν κατὰ Μυτιληναίους.

Ἦνίκα τῆς θαλάττης ἤρξαν Μυτιληναῖοι, τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπήρτησαν, γράμματα μὴ μαθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεισθαι, πασῶν κολάσεων ἡγησάμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ καταβιῶναι.

15. Ἴσμηνίου εὐφυῆς τέχνασμα.

Ἴσμηνίου τοῦ Θηβαίου σοφὸν ἄμα καὶ Ἑλληνικὸν οὐκ ἀποκρυφαίμην ἔργον. Πρεσβέων οὗτος ὑπὲρ τῆς πατρίδος πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἀφίκετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ὧν ἤκεν ἐντυχεῖν τῷ Πέρσῃ. Ἔφη οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομένους εἰσάγων. Ἄλλ', ὧ ξένη Θηβαίε, «νόμος ἐστὶν ἐπιχωρίοις Πέρσαις τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα βασιλέως μὴ πρότερον λόγον μεταλαγχάνειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν».

Ὁ τοίνυν Ἴσμηνίας, «ἄγε με», εἶπε, καὶ προσελθὼν καὶ ἐμφανῆς τῷ βασιλεῖ γενόμενος, περιελόμενος τὸν δακτύλιον, ἔρριπεν ἀδήλως παρὰ τοὺς πόδας καὶ ταχέως ἐπικύψας, ὡς δὴ προσκυνῶν πάλιν ἀνείλετο αὐτόν· καὶ δόξαν μὲν ἀπέστειλε τῷ Πέρσῃ προσκυνήσεως, οὐ μὴν ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν αἰσχύνῃν φερόντων.

Πάντα οὖν ὅσα ἠβουλήθη κατεπράξατο, οὐδὲ ἠτύχησέ τι ἐκ τοῦ Πέρσου.

16. Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιμελείας.

Ῥοιὰν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὀμίσης Ἀρταξέρξης τῷ βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς, «ἐκ ποίου παραδείσου» φησὶ «λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο»; Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικά ἔπεμψε καὶ ἐπέειπε «νῆ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γὰρ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

Β'. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἰππάρχου φιλομουσία.

Ἰππάρχος ὁ Πεισιστράτου, παῖς πρεσβύτατος ὧν τῶν Πεισιστράτου, καὶ σοφώτατος ἦν Ἀθηναίων. Οὗτος καὶ τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς τοῖς Παναθηναίοις αὐτὰ ᾄδειν.

Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα δὲ τὸν Τήιον πεντηκόντορον ἔστειλεν, ἵνα αὐτὸν πορεύσοι ὡς αὐτόν. Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον διὰ σπουδῆς ἄγων αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχε, μεγάλοις δώροις ὡς τὸ εἶκος πείθων καὶ μισθοῖς. Ἔργον δὲ ἦν ἄρα τούτῳ τῷ Ἰππάρχῳ ἢ περὶ τοὺς πεπαιδευμένους σπουδῆ.

Καὶ ἐβούλετο ὑπὸ προσχήματι τῷ ἑαυτοῦ Ἀθηναίους παιδεύεσθαι, καὶ βελτιόνων αὐτῶν ὄντων ἄρχειν ἔσπευδεν οὐκ ᾔετο γὰρ δεῖν οὐδενὶ φθονεῖν σοφίας, ἅτε ὧν καλὸς καὶ ἀγαθός.

2. Οἱ εὐνομώτατοι τῶν Ἑλλήνων.

Εὐνομωτάτους γενέσθαι καὶ Μαντινέας ἀκούω οὐδὲν ἧτιον Λοκρῶν, οὐδὲ Κρητῶν οὐδὲ Λακεδαιμονίων αὐτῶν οὐδ' Ἀθηναίων. Σεμνὸν γάρ τι χρῆμα καὶ τὸ Σόλωνος ἐγένετο,

εἶ και μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι κατὰ μικρὰ τῶν νόμων τινας τῶν ἐξ αὐτοῦ γραφέντων αὐτοῖς διέφθειραν.

3. Κρητῶν περὶ μαθημάτων νόμος.

Κρήτες δὲ τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι, καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀγνοίᾳ πεποηκέναι ἀπολογία ἐχῶσι.

Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν, τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν· τρίτον, τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

4. Σόλωνος νομοθεσία.

Σόλωνα αἰρετόν Ἀθηναῖοι προεἶλοντο ἀρχειν αὐτοῖς, οὐ γὰρ κληρωτόν τοῦτον. Ἐπεὶ δὲ ἤρεθη, τὰ τε ἄλλα ἐκόσμησε τὴν πόλιν, καὶ δὴ καὶ τοὺς νόμους, τοὺς νῦν ἐτι φυλαττομένους συνέγραψεν αὐτοῖς. Καὶ τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι τοῖς Δράκοντος· ἐκαλοῦντο δὲ ἐκεῖνοι θεσμοί. Μόνους δὲ ἐρύλαξαν τοὺς φονικοὺς αὐτοῦ.

5. Τίνας ὠρίζον ἄρχοντας οἱ Ἀθηναῖοι.

Οὐ μόνους τοῖς ἀστοῖς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι τοῖς πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς στρατηγίας ἐπιτηδεῖοις, ἀλλὰ γὰρ καὶ ξένους προηροῦντο καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῖς ἐνεχειρίζον, εἴπερ οὖν αὐτοὺς ἀγαθοὺς ὄντας κατέγνωσαν καὶ ἐπιτηδεῖους εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ἀπολλόδωρον τὸν Κυζικηνὸν πολλακίς στρατηγὸν εἶλοντο ξένον ὄντα καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον· ἐνδείξαμενοι γάρ, ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσίν, εἶτα οὐκ ἔδοξαν ἀνάξιοι τοῦ Ἀθηναίων ἀρχειν εἶναι.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἐπαινεῖν χρὴ τὴν πόλιν μὴ καταχαριζομένην τάληθες τοῖς πολίταις, ἀλλὰ νέμουσαν καὶ τοῖς γένει μὲν μὴ προσήκουσι, δι' ἀρετὴν δὲ ἀξίους τιμᾶσθαι.

Γ. ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

1. Αί θαλάττιαι χελῶναι

Αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῆ τίκτουσι, τεκοῦσαι δὲ παραχρῆμα κατέχωσαν ἐν τῇ γῆ τὰ ῥά, εἶτα ὑποστρέψασαι ὀπίσω εἰς ἥθη τὰ ἑαυτῶν νήχονται.

Εἰσὶ δὲ εἰς τοσοῦτον λογιστικάι, ὡς ἐφ' ἑαυτῶν ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τετταράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔκγονα αὐταῖς τῶν ῥῶν συμπαγέντων ζῶα γίγνεται.

Ἐποστρέψασαι οὖν αὖθις εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ κατέθεντο κρύψασαι τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ἀνώρυξαν τὴν γῆν, ἣν ἐπέβαλον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς καὶ ἔπεσθαι δυναμένους αὐταῖς ἀπάγουσιν.

2. Αἰγῶν αὐτοθεραπεία.

Οἱ Κρητῆτες εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί, καὶ οὖν καὶ τὰς αἶγας βάλλουσιν ἐπ' ἄκροις νεμομένας τοῖς ὄρεσιν. Αἱ δὲ βληθεῖσαι παραχρῆμα τῆς δικτάμνου βοτάνης διέτραγον, καὶ ἅμα τῶν γέυσασθαι ὅλα ἐκείναις τὰ βέλη ἐκπίπτει.

3. Μυῶν καὶ μυρμηκῶν μαντικὴ δύναμις.

α'. Ἦσαν δ' ἄρα μαντικώτατοι τῶν ζῶων καὶ μύες. Γήρωσης γὰρ οἰκίας ἤδη καὶ μελλούσης κατολισθάνειν αἰσθάνονται πρῶτοι, καὶ ἀπολιπόντες τὰς μυωπίας τὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς διστριβάς, ἣν ποδῶν ἔχουσιν ἀποδιδράσκουσι καὶ μετοικίζονται.

β'. Ἐχουσι δὲ καὶ οἱ μύρμηκες, ὡς ἀκούω, μαντικῆς τινα αἰσθησιν. Ὄταν γὰρ μέλλη λιμὸς ἔσεσθαι, δεινῶς εἰσι φιλόπονοι πρὸς τὸ θησαυρίσαι καὶ ἑαυτοῖς ἀποταμιεύσασθαι τοὺς πυροὺς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅσα μυρμηκῶν δεῖπνόν ἐστιν.

4. Περὶ κύκνου.

Λέγει Ἄριοτοτέλης τὸν κύκνον καλλιπαιδα εἶναι καὶ πολυπαιδα, ἔχειν γε μὴν καὶ θυμόν. Πολλάκις γοῦν εἰς ὄργην καὶ μάχην προελθόντες καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν οἱ κύκνοι. Λέγει δὲ ὁ αὐτός, καὶ μάχεσθαι τοὺς κύκνους τοῖς ἀετοῖς ἀμύνεσθαι γε μὴν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων. Ὅτι δὲ εἶσι φιλωδοί, τοῦτο μὲν ἤδη τεθρύληται.

Ἐγὼ δὲ ἄδοντος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδὲ ἄλλος πεπίστευται δ' οὖν ὅτι ἄδει. Καὶ λέγουσί γε αὐτὸν μάλιστα κατ' ἐκείνον εἶναι τὸν χρόνον εὐφρονότατόν τε καὶ ᾠδικώτατον, ὅταν ἦ περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α. ΘΕΟΓΟΝΙΑ

1. Οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ τέκνα αὐτῶν.

Οὐρανὸς = σύζυγος τῆς Γῆς, πρῶτος δυνάστης τοῦ κόσμου — **δυναστεύω** = εἶμαι ἄρχων — **γῆμας** = ἀφ' οὗ ἔλαβε σύζυγον — **Γῆ ἢ Γαῖα**, εἶναι ἡ ἐκ τοῦ χάους γεννηθεῖσα θεοῦς, ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθησαν ὅλα τὰ ὄντα — **τεκνῶω** — **ῶ** = γεννῶ — **προσαγορεύω** = ὀνομάζω — **καθειστήκεσαν**, ὑπερσ. τοῦ β. καθίσταμαι = γίνομαι — **μεγέθη** = κατὰ τὸ μέγεθος — **Κύκλωπες**, τέκνα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς — **δήσας**, (μεταχ. ἀορ. τοῦ β. δέω — **ῶ** = δένω) = ἀφ' οὗ ἔδρασε — **Τάρταρος**, τὸ βαθύτατον μέρος τοῦ Ἄδου εἰς τὸ ὅποσον κατεδικάζοντο εἰς αἰωνίας βασάνους οἱ ἄδικοι καὶ οἱ κακοῦργοι — **ἐρεβώδης** = σκοτεινὸς — **ἐν Ἄδου** (ἐν οἴκῳ) εἰς τὸν Ἄδην — Ἄδης δὲ ἡ Πλούτων εἶναι ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου, ὅπου μεταβαίνουν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθησκόντων — **Τιτᾶνες**, τέκνα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς· οὗτοι ἐγεννήθησαν μετὰ τοὺς Ἐκαστόγχειρας καὶ Κύκλωπας, ἦσαν ἐξ. Ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ πατρὸς των καὶ ἀφ' οὗ ἐκυρίευσαν τὸν θρόνον αὐτοῦ τὸν ἔδωσαν εἰς τὸν νεώτερον ἀδελφόν των Κρόνον — **ἀγανακτοῦσα** = ἐπειδὴ ἠγανάκτει — **ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ** = διὰ τὴν ἀπώλειαν, **διότι ἔχασε** — **ἐπιθέσθαι**, ἀπαρσ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἐπιτίθεμαι — τῆς ἀρχῆς **ἐκβαλόντες** = ἀφ' οὗ καθήρεσαν (ἐβγαλαν) ἀπὸ τῆν ἐξουσίαν — **κατατάρταρόω** — **ῶ** = κατακυρηνίζω εἰς τὸν τάρταρον — **ᾠκεανὸς**, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, κύριος τῶν ἐκτὸς θαλάσσων, ἀπὸ τοῦ ὅποιον εἶχον τὴν πηγὴν των ὄλοι οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πηγαὶ τῆς Γῆς — **ἀνάγω** = ἐπαναφέρω. **Κρόνος**, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς.

2. Γέννησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

Φοβοῦμενος = ἐπειδὴ ἐφοβοῖτο — **καθεῖρξε** = ἐκλείσει μέσκα, ἐφυλάκισε — **Ῥέα**, Τιτανίς, κόρη τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς — **ἔχρησαν** = προεμάντευσαν — **ἴδιος** = ἰδικός (του) — **Ἔστια**, θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, θεὰ προστάτις τῆς οἰκίας καὶ τοῦ οἴκογον. βίου.

Δημήτηρ — ἀδελφὴ τοῦ Διὸς θεὰ τῆς Γεωργίας.

Ἥρα — ἀδελφὴ καὶ σύζυγος τοῦ Διὸς — **μεθ' ἧς** κατόπιον δὲ αὐτῶν.

Πλούτων, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας — ἰδὲ 1.

Ποσειδῶν, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς θεὸς τῆς θαλάσσης — **ἐπὶ τούτοις** = διὰ ταῦτα — **ὀπηνίκα** = ὅτε Δία — **ὁ Ζεὺς**, υἱὸς Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας, ὁ πατὴρ θεῶν καὶ ἀνθρώπων — **ἐγκυμονοῦσα** = νὰ ἐγκυμονῇ, νὰ εἶναι ἐγκυος — **ἄντρον** = σπήλαιον. — **Δί-**

κτη, ὄρος τῆς νήσου Κρήτης, ἔνθα ἦτο ἱερὸν τοῦ Διὸς — **διδῶσαι** = δίδει — **Κουρητες**, ἀρχαῖοι ἱερεῖς τοῦ Διὸς εἰς τὴν Κρήτην, χρησιμοποιοῦντες εἰς τὴν λατρείαν ὄργανα μουσικῆ καὶ ὑπόπλους ἀρχήσεις — **Νύμφαι**, Θεότητες κατοπτέρας τάξεως — **Ἀδράστεια** καὶ **Ἴδη**, θυγατέρες τοῦ Μελισσέως, ἀρχαιοτάτου βασιλέως τῆς Κρήτης. — **Ἀυάθθεια**, ἡ αἴξ, ἡ ὁποία ἐθρέψε τὸν Δία ἐν Κρήτη. Τὸ κέρασ αὐτῆς θραυσθέν, ὁ Ζεὺς ἐδώρησεν εἰς τὴν τροφὴν του, ἀπ' οὗ τὸ ἐπικραίεισ μετὴν ἰδιότητα νὰ μὴν πάντοτε γεμίζον ἐξ ὕλων τῶν ἀγαθῶν, ὅσα ἤθελον ἐπιθυμήσει — **ἴνα μὴ τῆς τοῦ παιδός...** — φρασσιὰ ἴνα μὴ ὁ Κρόνος ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τοῦ παιδός — **σπαργανώσασα** = ἀφοῦ ἐτύλιξε μετὰ σπάργανα (ἐφάσκιωσε) — **ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα** = ὡσάν νὰ ἦτο τὸ γεννημένον παιδίον.

3. Τιτανομαχία.

Μῆτις, θυγάτηρ τοῦ Ὀκεανοῦ, πρώτη σύζυγος τοῦ Διὸς. ἦ = ἀντων. ἀναφ. = ἡ ὁποία — **ὑφ' οὗ ἀναγκασθεῖς** = ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη καὶ — **ἐξεμῶ** = ξερνῶ — **Ἐξήνεγκε** (ἀορ. τοῦ ρήματος ἐκφέρω) **πόλεμον** = ἐπεχείρησε πόλεμον — **μαχομένω** = ἐν ᾧ ἐμάχοντο — **ἐνιαυτός** = ἔτος. ἔχρησεν ἰδ. 2. — ὁ δὲ = οὗτος δὲ (ὁ Ζεὺς).

Κάμη, τέρας φοβερὸν τοῦ Ἄδου — **ἀποκτείνας** (ἀορ. τοῦ ρ. ἀποκτείνω) = ἀφ' οὗ ἐφόνευσε — **διδῶσαι** = δίδουν. — **κυνέη** - **κυνῆ** = περικεφαλαία (ἐκ δέρματος κυνός), αὕτη ἐδῶ εἶχε τὴν ἰδιότητα νὰ κάμνη ἀόρατον τὸν φοροῦντα αὐτὴν — **τρίαινα**, δόρυ μετρεῖς αἰχμᾶς, ἐμβλημα τοῦ Ποσειδῶνος — **τούτοις** = μετὰ ταῦτα — **κρατοῦσι Τιτάνων** = νικοῦν τοὺς Τιτᾶνας — **καθίστασαν** = διώρισαν (ἐβαλαν) — **διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς** = ρίπτουν κληρὸν διὰ τὴν ἐξουσίαν — **λαγάνω** = διὰ κλήρου λαμβάνω — **δυναστεία** = ἐξουσία, βασιλεία.

B'. ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

I. Προμηθεὺς δεσμότης.

Προμηθεὺς, υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ καὶ τῆς Τιτανίδος Κλυμένης — **αὐτοῖς** δηλ. τοῖς ἀνθρώποις = εἰς αὐτούς — **πῦρ**, τὸ τοῦτο ἀφαιρηθὲν ἀπὸ τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐφυλάσσετο εἰς τὸν οὐρανὸν — **λάθρα** = κρυφά.

Νάρθηξ, φυτὸν καλαμοειδὲς μετὰ κόμβους, τούτου τὴν ἐντεριώνην (ψίχαν) ἐχρησιμοποιοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι ὡς ἴσκιον — **ὡς** = ὅτε — **ἦσθετο** — ἀορ. β'. τοῦ αἰσθάνομαι = ἀντιλαμβάνομαι (καταλαμβάνω) — **ἐπέταξε** ἐπιτάτω = διατάσσω. — **Ἡφαιστος**, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πυρός, ὁ περίφημος τεχνίτης. (χαλκεὺς καὶ σιδηρουργός) — **αὐτοῦ** δηλ. τοῦ Προμηθέως — **Καυκασός**, τὸ γνωστὸν ὄρος τῆς σημερινῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Κασπίας θαλάσσης χώραν — **προσηλώω** - ὡ = κερφάω — **Σκυθικὸν** = τῆς Σκυθίας, τῆς σημερινῆς δηλ. Ῥωσσίας — **ἐπιπέτομαι** = πετῶ ἐπάνω — **λοβός** = τὸ ἄκρον τοῦ συκαπιοῦ, τὸ ἦπαρ = τὸ συκώτι — **νέμομαι** = βόσκω, τρώγω — **αὔξανομένων** = τὰ ὁποῖα ἠϋθύναν — **διὰ νυκτός** = κατὰ τὴν διήκρειαν τῆς νυκτός — **κλαπέντος** (μετοχ. παθ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. κλέπτω) = ἐπειδὴ ἐκλάπη — **δίειν τίνω** = τιμωροῦμαι — **Ἡρακλῆς**, ὁ μυθικὸς ἥρωας, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀλκμήνης, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε τοὺς 12 γυναικείους, ἄλλους, τὰ κατ' αὐτὸν θὰ ἴδωμεν βραδύτερον.

2. Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλισμός.

***Ἐγένετο** = ἀορ.β'. τοῦ ρήματος γίνομαι = γίνομαι, γεννώμαι, — **Φθία**, πόλις καὶ χώρα περὶ αὐτὴν εἰς τὰ Νότια τῆς Θεσσαλίας, πατὴρ τοῦ Ἀχιλλέως — **περὶ τὴν Φθίαν** = περὶ τῆς Φθίας — **οἱ τέποι** = ἡ χώρα — **ἄγομαι γυναῖκα** = λαμβάνω γυναῖκα, νυμφεύομαι — ***Ἐπιμηθεύς**, ἀδελφὸς τοῦ Προμηθεύς — τὴν ***Ἐπιμηθεύς**, ἐνοσεῖται θυγατέρα.

Πανδώρα, ἡ πρώτη γυναῖκα, τὴν ὁποῖαν οἱ θεοὶ ἔστειλαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τιμωρίαν, ὅτε ὁ Προμηθεύς ἔκλεψε τὸ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ — **ἐπεὶ** = ὅτε — **τὸ χαλκοῦν γένος** = οἱ ἄνθρωποι οἱ ζῶντες πρὸ τοῦ κατακλισμοῦ τοῦ Δευκαλίωνος — **τεκτινόμενος** = μετοχὴ μ.ἀορ.α'. τοῦ τεκταίνωμαι = κατασκευάζω — **λάβραξ** = κιβώτιον — **τὰ ἐπιτήδεια** = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, τὰ τρόφιμα — **ἐνθήμενος** = ἀφ' οὗ ἔβαλεν ἐντὸς αὐτῆς — **εἰσέβη** ἀορ. β'. τοῦ εἰσβαίω = εἰσέρχομαι (μπαίνω) — **υέτός, ὅ** = ἡ βροχὴ — **χέας**, μετοχ.ἀορ.α' τοῦ χέω = χύνω, **ρίπτω** — **κατακλύζω** = πλημμυρίζω — **διαφθαρῆναι**, ἀπαρ.παθ. ἀορ. β'. τοῦ διαφθείρομαι = καταστρέφομαι — **ὀλίγων χωρὶς** = πλὴν ὀλίγων — **συνέφυγον** = ἀορ. β'. τοῦ συμφεύγω = φεύγω μαζί, **καταφεύγω** — **εἰὰ θαλάσσης φερόμενος** = πλέων, ἀφ' οὗ ἔπλεεν **Παρνασσός**, ὄρος τῆς Φωκίδος, τὸ ὑψηλότερον τῆς Στ. Ἑλλάδος — **προσίσχω** = προσεγγίζω, ἀράζω — **ὄμβρος** = βροχὴ — **παῦλαν λαβόντων**, = ὅτε ἔπαυσαν — **ἐκβάς** μετ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. ἐκβαίω = ἐξέρχομαι — **θύω** = θυσιάζω — **Φύξις**, ἐπίθ. τοῦ Διὸς ὡς προστάτου τῶν ζητούντων τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, προστάτης — **πέμψας**, μετοχ. ἀορ. α' τοῦ πέμπω = στέλλω — **αἰτεῖσθαι** ἀπαρ. τοῦ αἰτέομαι — οὔμαι = ζητῶ κάτι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, **ζητῶ**, — **αἰρεῖται**, τοῦ ρ. αἰρέομαι — οὔμαι = ἐκλέγω, **προτιμῶ** — **Διὸς εἰπόντος** = ἐπεὶ Ζεὺς εἶπεν (αὐτῷ βάλλειν λίθους κ.λ.π.) ὅτε ὁ Ζεὺς συνεβούλευσεν ἐφ' αὐτὸν (ναὶ ρίπτῃ λίθους ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του) — **αἶρω** = σηκώνω — **βάλλω** = ρίπτω.

3. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν.

***Ἐνιοὶ** = μερικοὶ — **Κρανᾶός**, ἀρχαῖος αὐτόχθων Ἀθηναῖος βασιλεὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κέκροπος — **Γραικοὶ**, ἀρχαιότερον ὄνομα τῶν ὕστερον Ἑλλήνων ἐκ τοῦ Ἑλληνος ὀνομασθέντων προγόνων ἡμῶν — **προσαγορεύω** = ὀνομάζω — **μερίζω** = μοιράζω — ***Ἐρεχθεύς**, ἀρχαιότατος βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς, ἕκτος ἀπὸ τοῦ Κέκροπος, υἱὸς δὲ τοῦ Πανδίωνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Α. ΑΙΤΩΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Καλυδώνιος κάπρος.

Οίνεύς, Βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος, πόλεως τῆς Αἰτωλίας — Ἄλθαια, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Θεστίου καὶ τῆς Εὐρυθέμιδος — Οἰνέως.. ἐγένετο — ἐκ τοῦ Οἰνέως ἐγενήθη — τοῦτον δὲ ὄντα = ὅταν δὲ οὗτος (ὁ Μελέαγρος) ἦτο — παραγενόμεναι, μετχ. ἀορ. β' τοῦ ρ. παραγίνομαι = ἐρχομαι — Μοῖρα, αἱ Μοῖραι ἦσαν τρεῖς ἢ Κλωθῶ, ἡ Λάχουσις καὶ ἡ Ἄτροπος. Οἱ Ἄρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι αὐταὶ ἐκινῶντες τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων — τελευτήσῃν (δηλ. τὸν βίον) ὅτι θά ἀποθάνῃ — ἐσχάρα = ἡ γωνιὰ ὅπου ἀνάπτεται φρετιὰν, ἡ ἐστία, ὁ βωμὸς — δαλός = δαυλός, ξύλον κιαόμενον — κατακαυθῆ, παθ. ἀορ. τοῦ ρ. κατακαίωμαι = ὄλωσ διόλου κιαόμεναι = ἀκούσασα = ἀφ' οὗ ἤκουσε — λάρναξ = κιβώτιον — ἄτρωτος = ἀπλήρωτος — τόνδε τὸν τρόπον = κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον — ἐτησίαι = τοῦ ἔτους, τῆς χρονιᾶς — θύων τὰς ἀπαρχάς = προσφέρω θυσίαν τῶν πρώτων καρπῶν — ἐπελάθετο = ἐξέχασε ὄλωσ διόλου — μνηνίω = ὀργίζομαι — ἀφῆκεν, ὀριστ. ἀορ. τοῦ ρ. ἀφήμι = ἀποστέλλω — ἐξοχος = ὁ ἐξέχων — βοσκήματα = τὰ ἡμέρα ζῶντα (τὰ βόσκοντα θρέμματα) — ἐτίθει = καθίστα — ἐντυγχάνω = συναντῶ — ἐντυγχάνοντες = διαβάλλει

2. Συνάθροισις τῶν ἀρίστων ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν.

Ἐπι = διὰ — ὁ θῆρ = τὸ θηρίον — ἀριστεῖον = βραβεῖον — ἐπηγγείλατο μ. ἀορ. τοῦ ρ. ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι — σῖδε = οἱ ἐξῆς — Οἰνέως, δηλ. ὁ υἱὸς τοῦ... — Σχοινέως, δηλ. θυγάτηρ — Πλευρῶν, πόλις τῆς Αἰτωλίας παλαιοτάτη καὶ σπουδαιότατη, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Εὐήνου — συνελθόντας = ὅτε συνεκέντρώθησαν — ξενίζω = φιλοξενῶ — ἀπαξιοῦντων, μετχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀπαξιώω-ω = θεωρῶ ἀνάξιον — ἐξείναι = νὰ ἐξέλθουν.

3. Θῆρα τοῦ κάπρου καὶ Μελεάγρου θάνατος.

περιστάντων = ὅταν περιεκύλιωσαν — ἄκων = ἀκουσίως, χωρὶς νὰ θέλῃ — κατακοντίζω = κατατρύπῶ καὶ φονεύω μὲ τὸ ἀκόντιον — κενεῶν = κολίωμα, τὸ μεταξύ πλευρῶν καὶ λαγόνων κενὸν μέρος τοῦ σώματος, τὰ ἀπαλά — πληξας = ἀφ' οὗ ἐκτύπησε — ἀγανακτοῦντες = ἐπειδὴ ἠγανάκτουν — εἰ = διότι — παρόντων = ἐν ᾧ ἦσαν (ἐκεῖ) παρόντες — λήψεται = θὰ πάρῃ — ἀφείλοντο, μεσ. ἀορ. τοῦ ρ. ἀφαιρούμαι = ἀφαιρῶ — προσήκειν = ὅτι ἀρμόζει — εἰ... μὴ προαιρείτο = ἐάν δὲν ἤθελε προτιμῆσει — λυποῦμαι ἐπὶ τινι = λυποῦμαι διὰ τι — ἦψε ὀριστ. ἀορ. τοῦ ρ. ἄπτω = ἀνάπτω — ἐξαίφνης = ἐξαφνα (ξαφνικά).

B. ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

I. Φρίξος και Έλλη.

των παιδων=ἐκ των παιδων, ἀπὸ τοὺς παῖδας.

Νεφέλη, πρώτη σύζυγος τοῦ Ἀθάμαντος μεταφερθεῖσα ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν Ὀλυμπον πρὸς τιμωρίαν τοῦ συζύγου τῆς—**ἐγήμη**=ἔλαβε γυναῖκα—**αὐθις**=πάλιν—**ἐπιβουλεύουσα**=ἐπειδὴ (ἐσκέπτετο κακὸν) ἤθελε τὸ κακὸν τῶν τέκνων—**ὁ πυρὸς**=ὁ αἶτας καὶ ὁ σπόρος τοῦ αἵτου—**φρύγω**=ξηροῦν (καβουρδίζω)—**ἐτήσιος**=ὁ κάθε ἔτος γινόμενος, καρποὺς ἐτήσιους οὐκ ἐδίδου=δὲν παρήγειν ἐσοδεῖνν κάθε ἔτος—**διδὸ**=διὰ τοῦτο—**Δελφοί**, πόλις τῆς Φωκίδος, ὅπου ἦτο καὶ τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος—**πυθάνομαι**=ἐρωτῶ νὰ μάθῃ, **πέμπων ἐπυθάνομαι ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας**=πυθεται καὶ ἐξίτηι νὰ μάθῃ τὸν τρόπον τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς χώρας του ἐκ τῆς ἀφορίας.

ἀναπεῖθω=καταπεῖθω, ἐξαπατῶ (ξεγελῶ)—**κεχρησμένον**, μετοχὴ παθ. παρακ. τοῦ χράω=δίδοω χρησιμὸν—**παύσασθαι** (ἐνγιννομένην) τὴν ἀκαρπῖαν=ὅτι θὰ παύσῃ νὰ γίνεταί ἡ ἀκαρπία—**σφαγῆ**=ἀορ. παθ. β'. τοῦ σφάττω=τελῶ θυσίαν, **ἂν σφαγῆ**=ἂν θυσιασθῆ—**ἀκούσας**=ὅτε ἤκουσε—**συναναγκαζόμενος**=ἐπειδὴ ἐξηναγκάζετο καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων, (ἐκτός τοῦ χρησμοῦ)—**παρέστησε**=ἔφερε πλησίον—**Νεφέλη** ἀνῆρπασεν αὐτὸν μετὰ τῆς θυγ.—**κρίως**=κρίαι (ἀρσευκῶν πρόβατον)—**ἔδωκεν** (ἐννοεῖται αὐτοῖς)—**δι' οὐρανοῦ**=διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν—**ὑπερβαίνω**=διαβαίνω, περνῶ ἐπάνω ἀπὸ.. ὡς **ἐγένοντο**=ὅτε ἐφθασαν—**Σιγειον**, ἀκρωτήριον τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν ἐκ τοῦ Αἰγαίου εἰσοδὸν τοῦ Ἑλλησπόντου. Πλησίον αὐτοῦ ἔκειτο καὶ πόλις — **Χερρόνησος**, ἡ ἀπέναντι τοῦ Σιγείου Θρακικῆ χερσονήσος (ἡ λογομένη σήμερον τῆς Καλλιπόλεως).—**Κόλχοι**, κάτοικοι τῆς Κολχίδος, χώρας κειμένης εἰς τὰ Ν.Α. τοῦ Εὐξείνου Πόντου—**εἰς Κόλχους**=εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων—**Ὁ δὲ δηλ.** ὁ Φρίξος—**δέρας**, τὸ=τὸ δέρμα—**Ἄρης**, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου—**ἄλσος**=ἱερὸν δάσος—**καταστήσας**=ἄφ' οὗ ὤρισεν—**δράκων**=ὄφις πελώριος.

2. Ἰάσων και Πελίας.

Αἴσωος, δηλ. υἱὸς—**ῶκει**=κτῶκει! **Ἰωλκὸς**=πόλις Θεσσαλικὴ παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον. **ῶ**=εἰς τοῦτον—**χρωμένω**=μετοχὴ τοῦ β. χράομαι—**χρῶ**=ἔρωτῶ τὸ μαντεῖον.—**θεσπίζω**=δίδοω χρησμοῦν—**μονοσάνδαλος**=ὁ φορῶν ἓν μόνον σάνδαλον. Ἦτο δὲ τὸ σάνδαλον ἡ σινδάλιον ὑπόδημα δερμάτινον με λωρίξ (ὅπως τὸ πέδιλον). τοιαῦτα φοροῦν καὶ σήμερον οἱ κάτοικοι τῶν ὀρεινῶν χωρίων, κατασκευαζόμενα ἐκ δερμάτος χοίρων—**φυλάττομαι**=προφυλάττομαι ἀπὸ κάτι (=κοινῶς φυλάγομαι ἀπὸ κάποιον).—**ἔγνω** (ἀόρ. β' τοῦ γινώσκω)—**ἐνόησε**=(κατάλαβε)—**τελῶν γὰρ**=ὅτε δηλ. ἐτέλει—**ἐπὶ τῇ θαλάσῃ**=πλησίον τῆς θαλάσσης—**μεταπέμπομαι**=πέμπω καὶ καλῶ, προσκαλῶ.—**Ὁ δὲ**, δηλ. ὁ Ἰάσων—**πόθω γεωργίας**=ἀπὸ μεγάλῃν ἀγάπῃν πρὸς τὴν γεωργίαν—**χωρίον**=χωράφι—**διατελέω**=ὠ διαίω τὸν βίον μου, ζῶ—**ἀπολέσας**=δίτη ἔχασε—**ρεῖθρον**=ρεῦμα—**πέδιλον**=ὅ,τι καὶ τὸ σινδάλιον—**θεόδομαι**=θεῶμαι=παρατηρῶ—**συμβάλλω**=ἐννοῶ (καταλαβαίνω), ἐρμηνεύω—**τὶ ἂν ἐποίησεν**=τὶ θὰ ἔκρινεν.—**ἐξουσίαν ἔχων**=ἂν εἶχεν ἐξουσίαν (νὰ κάμῃ ἐν.).—**λόγιον**=χρησμός: τὸ λόγιον ἦτο χρησμός εἰς πεζῶν λόγον, ἐν ῶ ὁ χρησμός ἦτο εἰς στίχους—

I. Παπαγιαννοπούλου, Ἐκλογαὶ Ἀπολλοδώρου—Αἰλιανῶ

εἰ λόγων ἦν αὐτῶ = ἂν αὐτὸς εἶχε λάβει χρησμὸν — πρὸς τινοῦς = ὑπὸ τινος — προσέτατον ἂν αὐτῶ = θὰ διέτασσα αὐτὸν — ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ ὑπάγῃ διὰ τὸ δέρας — ἔφη = εἶπεν — κελεύω = διατάσσω.

3. Ἀργοναυτῶν πλοῦς.

Παρακαλῶ = προσκαλῶ — Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης = κατὰ συμβουλήν τῆς Ἀθηνᾶς — πεντηκόντορος (ἐν, ναῦς) = πλοῖον μὲ πεντήκοντα κώπας — χρωμένω ἰδὲ 2 = συναθροίσαντι = ἀφ' οὗ συναθροίση — οὔτοι δὲ = οἱ Ἀργοναῦται — ἀνάγομαι = πλέω εἰς τὸ πέλαγος (ἀπὸ τοῦ λιμένος), ἀποπλέω — προσίσχω. ἰδὲ 2. — Ἀἴμιος νῆσος τοῦ Αἰγαίου πλησίον τοῦ Ἑλλησπόντου. — Δολιχόνες λαὸς κατοικῶν περὶ τὴν Κόζικον, πύλιν τῆς Προποντίδος καὶ ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς παραλίας. — τριλοφρόνως = μὲ φιλικὰ αἰσθήματα, φιλικῶς — νυκτὸς = ἐν καιρῶ νυκτὸς — χειμῶνι περιπεσόντες = ὅτε συνήντησαν κακοκαιρίαν. — Πελαγοί, ἀρχαϊκῶτατος λαὸς κατοικήσας εἰς τὴν Ἑλλάδα — ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας = ἀγνωστοὶ ἕναντι ἀγνώστων — κτείνω = φονεύω — μεθ' ὧν καὶ = μαζί δὲ μὲ αὐτοὺς καὶ — μεθ' ἡμέραν = τὴν ἡμέραν — ὡς ἔγνωσαν = ὅτε ἐνόησαν — ἀποδύρομαι = κλαίω — κείρομαι = κουρεύομαι. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας εἰς ἔνδειξιν πένθους ἔκοπτον τὴν κόμην των (διότι οὗτοι ἔτρεφαν μακρὰν κόμην), ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀντιθέτως ἀφήγομεν τὸ γένειον.

4. Ἀργοναῦται καὶ Φινεύς.

Ἐντεῦθεν = ἀπ' ἐδῶ — καταντῶ = φθάω — Σαλυδησός, πόλις τῆς Θράκης — αἱ ὄφεις = οἱ ἑφθαλμοὶ — πεπρωμένος (μετοχ. παρακτ. τοῦ πρώου — ὦ, ἀκρωτηριάζω) τοὺς ὀφθαλμούς = τυφλωμένος, τυφλὸς — ὅτι = διότι. — Ἀρπυαί, κερβένιοι μὲ πρόσωπον δισειδῆς, ἔχουσαι πτερὰ καὶ ὄνυχας γυπῶν εἰς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἦσαν δὲ δύο ἢ Ἀελλῶ καὶ ἢ Ὠκυπέτη, κατὰ τὸν Ὅμηρον κατὰ τρίτην ἢ Πηδάρχη — παρτίθετο = ἐτίθετο ἐμπρὸς (εἰς αὐτὸν) — ἀνάπλεα = ἐπίθι ἀνάπλεως = πλήρης, γεμῆτος — προσενέγκασθαι, ἀπαρ. μ. ἀορ. ἀ'. — προσφέρομαι = παίρνω καὶ τρώγω = φέρω εἰς τὸ στόμα μου — βούλομαι = θέλω — πλοῦς, ὅ = τὸ τὰξίδι — δηλώω — ὦ = φανερώω — τράπεζα ἐδεσμάτων = τραπέζι μὲ φαγητὰ — ἐξαίφνης = αἴφνης (ξαφνικὰ) — καταστᾶσαι = (μετοχ. ἄορ. β'. τοῦ καταπέτομαι, κατέπτην) = ἀφ' οὗ ἐπέταξαν κάτω (ὅπου ἢ τράπεζα) — ὄντες = ἐπειδὴ ἦσαν — σπασάμενοι μετοχ. μ. ἀορ. ἀ'. τοῦ σπάομαι — ὦμαι = τραβῶ, σύρω — δι' ἀέρος = εἰς τὸν ἀέρα, διὰ μέσου τοῦ ἀέρος.

5. Ὁ διὰ τῶν συμπληγάδων πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν.

Μηνῶν = δεικνῶν — Συμπληγάδες πέτραι, βράχοι εἰς τὴν πρὸς τὸν Εὐξ. Πόντον εἰσοδὸν (τὸν σημερινὸν Βόσπορον) οἵτινες κατὰ τὴν μυθολογίαν συνεκρούοντο (συνεπλήττοντο) καὶ δὲν ἐπέτρεπον τὸν διὰ τοῦ στενοῦ πλοῦν — ὑπέθετο = μ. ἀορ. β'. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω — τῶν κατὰ θάλασσαν = τῶν πρὸς τὴν θάλασσαν — ἀλλήλας = αἱ μὲν πρὸς τὰς δέ, ἀναμεταξύ των. — πνεύματα = οἱ ἄνεμοι — πόρος = τὸ πέρασμα, ἡ διάβασις — πάταγος = ὡς σῆμερον (κρότος ἰσχυρὸς) — δι' αὐτῶν ἐλθεῖν = νὰ διέλθουν διὰ μέσου αὐτῶν — ἀφρῖναι, ἀπαρ. ἀορ. ἀφήκα τοῦ ρ. ἀφήμι, νὰ ἀφήσῃ — διὰ τῶν πετρῶν (ἐν. ἐλθεῖν) = τὰ ἀπαρ. διαπλεῖν καὶ βιάζεσθαι ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ρ. εἶπεν τις; — πελειάς, ἡ = περιστερὰ (ἀγρία) — σωθεῖσαν = ὅτι ἐσώθη — ἀπολομένην = ὅτι ἐχάθη — κατακρονοῦντες = περιφρονοῦντες, ἀ-

ψηφούντες (τὰς πέτρας ἐν.) — βιάζομαι πλεῖν = ἐκβιάζω τὸν πλοῦν — οἱ δὲ = οἱ Ἀργοναῦται — ὧς = ὅτε — πῶρα = ἡ πλήρη (τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ πλοίου) — τῆς δὲ πετομένης = ἐν ᾧ δὲ αὐτὴ ἐπέτα ... — συμπίπτα = με ὄρμην συγκρούομαι — ἀποθερίζω = ἀποκόπτω — ἀναχωρούσας = νὰ ἀπομακρύνονται — ἐπιτηρῶ = παραμονεύω, καιροφυλακτῶ — εἰρεσία = κωπηλασία — ἄφραστα = ἡ κωπηλιὰ πρῶμην τοῦ πλοίου με τὰ ἐπ' αὐτῆς κοσμήματα — περικοπιέσης τῆς νεῶς = ἀφ' οὗ οὐ ἐκόπη τὸ πλοῖον εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων, ἀφ' οὗ ἐκόπησαν ἀπὸ τὸ πλοῖον τὰ ἄκρα τῆς πρῶμης.

6. Ἰάσων καὶ Μῆδεια.

Παραπλεύσαντες = ἀφ' οὗ ἐπέρασαν μετὰ τὸ πλοῖον πλησίον. — Θερμῶδων, ποταμὸς τῆς Καππαδοκίας ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, οὗτος πηγάζει ἐκ τῶν Ἀμαζονικῶν ὀρέων καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον — Κλυκάσος, μεγάλη ὄρεσις ἀμεταξὺ τοῦ Εὐξείνιου πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἐκτεινομένη — Φάσις (ἰδὸς) ποταμὸς τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ Κολχικῆς χώρας, πηγάζει ἐκ τῆς Ἀρμενίας καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον — καθορμισθείσης τῆς νεῶς = ἀφ' οὗ τὸ πλοῖον ἤγκυροβόλησεν — Αἰήτης, βασιλεὺς τῆς Κολχίδος, υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Ὠκεανίδος Περσηίδος — ἐπιταγέντα, μετοχὴ παθ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. ἐπιτάσσομαι = παραγγέλλομαι, διατάσσομαι — λέγων = ἀφ' οὗ εἶπεν — παρακαλῶ = παρακινῶ, προσκαλῶ — εὐσυναι = νὰ δώσῃ — ὑπέσχετο, ἀορ. β'. τοῦ ὑπισχνόμαι = ὑπόσχομαι — χαλκίκοπος = ὁ ἔχων χαλκοῦς πόδας — διαφέρω = ὑπερέχω — μεγέθει = κατὰ τὸ μέγεθος, — φουσῶ τι = ἐκβάλλω τι (διὰ φυσήματος) — ἐπέτασεν (ὁ Αἰήτης) — αὐτῷ τῷ Ἰάσωνι — ζεύξαντι = ἀφ' οὗ ζεύξη — σπείρειν = νὰ σπείρῃ — ὦν = τούτων οὖς, ἐκ τούτων, τοὺς ὁποίους — Κάδμος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης (χώρας τῆς Ἀσίας) Ἀγήνωρος, ἐστάνη εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἵνα ἀναζητήσῃ τὴν ἀρπαγείσαν ἀδελφὴν τοῦ Εὐρώπην, περιπλανηθεὶς δὲ καὶ μὴ εὐρῶν ταύτην κατὰ συμβουλήν τοῦ Δελφικοῦ Μαντείου ἦλθεν εἰς Βοιωτίαν καὶ ἐκτίσας τὰς Θήβας, ἀφ' οὗ ἐφόρευσε τὸν φρουροῦντα τὴν κρήνην τοῦ Ἄρεως δράκοντα τοῦ ὁποῦοι καὶ ἐσπείρας τοὺς ὀδόντας — ἀποροῦντας = ἐν ᾧ ἠπόρει — πῶς ἂν δύναιτο = πῶς ἤθελε δυναθῆ — καταζεύξαι = νὰ ζεύξη — φαρμακίς = φαρμακεύτρια, μέγισσα — συνεργέω — συμπράττω, βοηθῶ — ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι — ἐάν ὁμῶς = ἐάν ὀρκισθῆ — ἔξιν = ὅτι θὰ ἔχη — σύμπλον ἀγάγῃται = ἂν παραλάβῃ μαζὶ του εἰς τὸ πλοῖον — ὁμῶσαντος = ὅτε ὀρκισθῇ (νὰ κάμῃ τί;) — ᾧ = διὰ τοῦ ὁποῦοι — κελεύω = διατάσσω, παραγγέλλω — ἄσπις, ἦτο κυκλοτερὲς ἀμυντικὸν ὄπλον, προφυλακτικὸν τοῦ σώματος, ἐφέρετο δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος — δόρυ = ἐπιθετικὸν ὄπλον ἀποτελούμενον ἐκ ξυλίνου κονταρίου καὶ μεταλλίνης αἰχμῆς — τούτω χρισθέντα = ἐάν χρισθῆ (ἀλειφθῆ) μετὰ τοῦτο (ἐν τῷ φάρμακον) = ἀδυσχεστὰ ἂν = ὅτι δὲν δύναιτο νὰ βλαβῆ — σπειρομένων τῶν ὀδόντων = ὅταν σπείρονται (ὑπ' αὐτοῦ) οἱ ὀδόντες — μέλλαν ἀναδύσεσθαι = ὅτι θὰ φυτρώσουν — ἐπ' αὐτῶν = ἐναντιον αὐτοῦ = ἐπειδὴν = ὅταν — ἀθρόος = συνηθροισμένος — θεόσομαι — ὦμαι = παρατηρῶ — εἰς μέσον (ἐν. αὐτῶν) — ἀπῶθεν = μακρόθεν — ὑπὲρ τούτου = διὰ τοῦτο — κτείνειν = νὰ φονεύῃ (ὁ Ἰάσων).

7. Ὁ Ἰάσων ἀποπλεῖ μετὰ Μηδείας εἰς Ἑλλάδα κομίζων τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

Ποιήσας = ἀφ' οὗ ἐπράξε — οὐκ ἐδίδοι = δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ — νυκτὸς = ἐν καιρῷ νυκτὸς — κατακοιμησάσα = ἀφ' οὗ ἀπεκοίμισε — τοῖς φαρμάκοις = διὰ τῶν

φραμάκων—ἀφειλετο ἀορ. β' τοῦ ρ. ἀφαιρέομαι—οὐμαι = ἀφαιρῶ —ἐπὶ τὴν ναῦν = εἰς τὸ πλοῖον—ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα = διὰ τὴν Ἑλλάδα—Ἄψυρτος, υἱὸς τοῦ Αἰήτου καὶ τῆς Ἰδυίας καὶ ἀδελφὸς τῆς Μηδείας — κατελθὼν = ἀφ' οὗ ἐπανήλθε — Ἰωλκός, πατὴρ τοῦ Ἰάσονος, πλοῖος ἀρχαία τῆς Μαγνησίας κειμένη ἐπὶ τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου—πλοῦς = πλούσιον, ταξίδι—ἐν τέτταρι μῆσι = εἰς διάστημα τεσσάρων μηνῶν—τελέω—ῶ = φέρω εἰς πέρας, πραγματοποιῶ — Ἰσθμός, κυρίως ἐλέγετο ὁ τῆς Κορίνθου, ἔθνα καὶ ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος ὑπῆρχε καὶ ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος ἐορτάζοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος ἐτελοῦντο, τὰ Ἰσθμια καλούμενα — πλεύσας, μεταχὴ ἀορ. τοῦ πλέω—ἀσ' οὗ ἐπλευσε -- ἀνέθηκε, ἀορ. τοῦ ρ. ἀνατίθωμι = ἀφαιρῶ.

Γ. ΑΡΓΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεὺς κομίζει τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης.

Περσεὺς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης, ἦρωας τοῦ Ἄργους — Δανάη, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἀκρυσίου καὶ τῆς Εὐρυδίκης (ἢ τῆς Ἀγανίππης) — Ὁ Διὸς καὶ Δανάης, δηλ. υἱὸς—Μέδουσα, μία τῶν τριῶν Γοργῶν, αἰτίνας ἦσαν θυγατέρες τῆς Κητοῦς καὶ τοῦ Φόρκυος. Τούτων ἡ μὲν Σθενὼ καὶ ἡ Εὐρυδίκη ἦσαν ἀθάνατοι, ἡ δὲ Μέδουσα ἡ Γοργὼ ἦτο θνητὴ ἦσαν δὲ τερατώδεις τὴν μορφήν.— δράκων = φίδι μέγαν—περιπεπλεγμέναις, μετχ. παρακμ. τοῦ ρ. περιπλέκομαι = περιτυλίσσομαι—ὡς = καθὼς—λίθους ἐποίουν = ἀπελίθωνον—σῦς = ἀγριόχοιρος — Γραῖαι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργῶν, ἦσαν τρεῖς καὶ αὐταί, ἐκ γενετῆς εἶχον ὄψιν γραιῶν καὶ ἓνα μόνον ὀδόντα καὶ ὀφθαλμόν, τοὺς ὁποίους ἀλληλοδιαδόχως ἤλλασσαν, αὐτὰς δὲ οὐτε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, οὐτε τῆς σελήνης ἐφώτιζε— ἐπιθέμενος = ἀφ' οὗ ἐφόρεσε— οὐχ ἐωράτο = δὲν ἐβλέπετο—ἦνω = ἔγω εἶθαι — καταλαμβάνω = εὐρίσκω — κοιμωμένος = νὰ κοιμῶνται — ἐπιστάς = ἀφ' οὗ ἐστάθη πλησίον (αὐτῶν) — βλέπω = κοιτάζω—ἀποτέμνω = ἀποκόπτω — ἀναστᾶσαι = ὅταν ἐσημώθησαν — κοίτη = κλίνη (κρεβάτι) — ἡ δὲ = αὕτη δὲ (ἡ Ἀθηνᾶ) — ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι = εἰς τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος.

2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

παρκενομενος = ὅταν ἦλθε—Αἰθιοπία, χώρα τῆς Ἀφρικῆς πλησίον τῆς Αἰγύπτου — Ἀνδρομέδα, θυγάτηρ τοῦ Κηφείως καὶ τῆς Κασιόπης. Ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐκαυχῆθη ὅτι ἦτο ἡ ὀρασιότερα τῶν Νηρηίδων, διὰ τοῦτο ὁ Ποσειδῶν ὀργισθεὶς ἐκαμῆσε πλῆμμυραν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἔστειλε δὲ καὶ θαλάσσιον κήτος τὸ ὅποιον κατέστρεψε τὴν χώραν, τὸ δὲ κινεῖον τοῦ Ἀμμωνος ἐρωτηθὲν εἶπεν ὅτι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κήτους ἡ χώρα, πρέπει νὰ παρατεθῆ ὡς τροφή τοῦτο ἡ Ἀνδρομέδα — παράκειμαι = κεῖμαι πλησίον, ἔγω παρατεθῆ—βορᾶ = τροφή — κήτος = μέγα θαλάσσιον θηρίον — ὅ = τὸ ὅποιον—ὡς = καθὼς — λύω = λυτρῶναι, ἐλευθερῶναι — γυναικα ἡγάγετο = ἐπῆρε γυναῖκα—ἐγένοντο = ἐγεννήθησαν—τῆς Πέλοπος, δηλ. θυγατρὸς — Πέλοπος, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας Τάνταλου. Ὁδτος ἐλθὼν εἰς Πίσαν τῆς Ἠλίδος ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἰπποδάμειαν, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Οἰνομάου, νικήσας αὐτὸν εἰς τὴν ἀρματοδρομίαν — ἐν θεοῖς = ἐνώπιον τῶν θεῶν — ἐφη = εἶπεν — τὸν... γεννηθησόμενον βασιλεύσειν = ὅτι ὁ γεννηθησόμενος θὰ βασιλεύσῃ (ἐκείνος, ὁ ὅποιος θὰ γεννηθῆ) θὰ βασιλεύσῃ — διὰ τὸν ζῆλον =

α ζηλοτυπίας — Είλειθαι, θεά των τοκετών, ή προστατεύουσα τὰς ἐπιτόκους
 γυναίκας κατὰ τὸν χρόνον τῶν ὀδίνων τῶν — τόκος = τοκετός, γέννα — ἐπέχειν
 νὰ ἐμποδίσῃ (νὰ σταματήσῃ).

3. Ἡρακλῆς.

α' Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία Ἡρακλέου»

Ἄλκιμην — ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἡλεκτρώωνος καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θη-
 βῶν Ἀμφιτρώωνος — τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ἠταμηναίου = ὅταν ὁ παῖς ἦτο ἄκτὸ
 μηνῶν — δράκων = ὄφις — εὐνή = ἡ κλίνη — διαφθεῖρω = καταστρέφω — ἐπιβου-
 μένης = ἐν ᾧ δὲ ἐκάλει εἰς βοήθειαν — διαναστάς = ἀφ' οὗ ἐσηκώθη — ἀγγω =
 σφίγγω δυνατὰ — ἐκατέραις ταῖς χερσὶ = καὶ μετὰ τὰς δύο χεῖρας — ἐν τοῖς βου-
 κολίοις = μεταξὺ τῶν βουκόλων (βοσκῶν βοῶν) — Κιθαίρωνιος, ὁ εἰς τὸν Κιθαί-
 ρῶνα, ὄρος τῆς Βοιωτίας, ζῶν — ἀνεῖλε, ἀβρ.β'. τοῦ ρ. ἀναίρειω — ᾠ = φωνεῖω —
 ἡμφιάσατο, μ. ἀορ. τοῦ ἡμφιέννυμαι = ἐνδύομαι — χάσμα = ἀνοιγμα, στόμα
 — ἐχρήσατο — μετεχειρίσθη — κόρυς = περικεφαλαία.

β' Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Κατὰ ζῆλον = ἐνεκα τῆς ζηλοτυπίας — ἐμάνη, παθ. ἀορ. β'. τοῦ μαινόμεαι = τρελ-
 λαίνομαι — Μεγάρα, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Κρέοντος — ἐμβάλλω
 = ρίπτω μέσῃ — διὸ = διὰ τοῦτο — παραγίγνομαι = ἐρχομαι — Δελφοί, πόλις ἐν
 Φωκίᾳ, ἐνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος — πυνθάνομαι τοῦ Θεοῦ
 = ἐρωτῶ τὸν Θεὸν — ποῦ κατοικήσῃ = ποῦ νὰ κατοικήσῃ — Πυθία, ἱέρεια τοῦ ἐν
 Δελφοῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος — εἶπεν = διέταξεν — Τίρυνς, πλησίον τοῦ Ναυ-
 κληῶν, ἀρχαιστάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος — Εὐρυσθέυς, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Μυ-
 κληῶν Σθενέλου καὶ τῆς Νικίπτης — λατρεύω τινὶ = ὑπηρετῶ τινά — ἔτη δώδεκα
 = ἐπὶ δώδεκα ἔτη — τοὺς ἐπιτασσομένους (ἐν. αὐτῶ ὑπὸ Εὐρυσθέως) = διατασ-
 σομένους = ἄθλος = ἔργον ἐπίπικνον καὶ ἐπικίνδυνον, ὁ ἀγὼν — ἐπιτελῶ = ἐκτελῶ
 — τῶν ἄθλων συντελεσθέντων = ὅταν οἱ ἄθλοι ἐκτελεσθῶν — ἐερῃ... ἔσε-
 σθαι = εἶπεν (ἢ Πυθία) ὅτι θὰ εἶναι.

γ' Οἱ Δώδεκα ἄθλοι τοῦ Ἡρακλέους.

1. Ὁ Νεμεαῖος λέων

πρῶτων = κατὰ πρῶτον — ἐπιτάσσω = διατάσσω — Νεμειοῦ = τοῦ διατρίβον-
 τος ἐν Νεμείᾳ (ἐν τῷ δάσει τῆς Νεμέας) — δορὰ = δέρμα, τομάρι — ἀφικόμενος,
 μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. ἀφικνοῦμαι = ἀφικνοῦμαι — σθάνω = μαστεύω — ζητῶ —
 ὡς δὲ ἔμαθε = εὐθύς δὲ ὡς, (μόλις) παρετήρησε, (ἐνόησε) — ἄτρωτον ὄντα = ὅτι
 ἦτο ἄτρωτος (δὲν ἠδύνατο νὰ πληγωθῇ) — ἀνατεινόμενος = ἀφ' οὗ ὕψωσε — φεύ-
 γω = καταφεύγω — ἀμφιστομος = μετὰ δύο στόμα — ἀπωκοδόμησεν = ἐκτίσεν μετὰ
 τοῦτον — ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ = μπῆκε κατόπι ἀπὸ τὸ θηρίον — περιείθει τὴν
 χεῖρα τῷ τραχήλῳ = θέσασ τὴν χεῖρα περὶ τὸν τράχηλον — κατέσχευ = ἀορ.
 β'. τοῦ ρ. κατέχω = κρατῶ — θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων = ἀφ' οὗ ἔθεσεν
 ἐπὶ τῶν ὤμων του. — Μυκῆναι, πόλις τῆς Ἀργολίδος, πλησίον τοῦ Ἄργους (παρὰ
 τὸ σημερινὸν χωρίον Χαρβάτι) — αἰσθόμενος = ἐπειδὴ ἐνόησε (κατάλαβε) —
 ἀπέπειν, ἀορ. β'. τοῦ ρ. ἀπαγορεύω — τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ ἔξῃς — εἰσιέναι = νὰ

εισέρχεται — φασί = λέγουσι — δεισας = επειδή εφοβήθη — πίθος = πιθάρι —
 έαυτώ = διά τόν έαυτόν του (πρός χρήσιν του) — ύπό γής = υπό τήν γήν. υπό-
 γειον — ώς κρυφόμενος = έν κρυφῷ.

2. Ἡ Λερναία ὕδρα.

Λερναία = ἡ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶσα — ὕδρα = ὄφις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερούφιδον)
 — ἀποκτείνει = νὰ φονεύσῃ — Λέρνη, (νῦν Μύλο. Ἀργολίδος), εἶναι λίμνη ἢ ἕλος
 — ἐκτραφεῖσα = ἀφ' οὗ ἀνετράφη, ἐμεγάλωσεν — ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι — πεδίον
 = πεδιάς — τήν δὲ μέσσην = τήν εἰς τὸ μέσον τῶν ὀκτώ — ἐπιβάς = ἀφ' οὗ ἀνέβη
 — ἄρμα = ἄμαξα διτροχος — ἡνιοχοῦντος Ἰολάου — ἐν ᾧ ἡνιοχος ἦτο ὁ Ἰόλαος,
 τὸ ὅποιον ὠδήγησεν ὁ Ἰόλαος οὗτος ἦτο ἀνεψιὸς καὶ ἀχάριστος σύντροφος τοῦ Ἡ-
 ρακλέους — φωλεός = τρύπα (φωλεά) θηρίου — κόπτω = ἀν καὶ ἐκτύπα καὶ ἔ-
 κοπτε — ἀνώω = κατορθώνω — ἀναφύομαι = φυτρῶνω — ἐπικαλέομαι — οὔμαι =
 ὡς σήμερον (καλῶ πλησίον μου) — καταπρήσας = ἀφ' οὗ ἔκαυσε — ἐγγύς = πλησίον
 — ὕλη = δάσος — δαλός = δαυλός — κωλύω = ἐμποδίζω — ἀνίεναι = νὰ φυτρῶ-
 νουν — περιγίγνομαι = καταβάλλω, νικῶ — κατορύσσω (σικάπτω καὶ) χάνω, θά-
 πτω — ἐπέθηκε = ἔθεσεν ἐπάνω — διστός = βέλος — οὐ δεῖν = οὐ δὲν πρέπει —
 ἀριθμησαί = νὰ λογαριάσῃ, νὰ συγκαταλέξῃ — ἐν τοῖς δώδεκα = μεταξὺ τῶν
 δώδεκα.

3. Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος

Τὴν Κερυνίτιν = τήν ἐν Κερυνείᾳ ζῶσαν. Κερυνεία, ὄρος ἐν Ἀχαίᾳ — ἐνεγκίεν,
 ἀπαρ. ἀορ. β'. τοῦ φέρω — χρυσόκερωσ = ὁ ἔχων χρυσὰ κέρατα — Ἄρτεμις, θεὰ
 τοῦ κυνηγίου καὶ τοῦ σεληνιακοῦ φωτός, ἦτο θυγάτηρ τοῦ Διὸς — ἱερός = ἀφιε-
 ρωμένος — διὸ = διὰ τοῦτοι (ποῖον;) — βουλόμενος = επειδὴ ἤθελε — μὴ ἀνελεῖν
 = νὰ μὴ φονεύσῃ — τρώσαι = νὰ πληγώσῃ — ὄλον ἐνιαυτὸν — ἐπὶ ὀλόκληρον ἔτος
 — κάμνω = κουράζομαι — τῇ διώξει = ἐνεκα τῆς καταδιώξεως — Ἄρτεμισιον, ὄ-
 ρος μεταξὺ Ἀργολίδος καὶ Ἀρκαδικῆς Μαντινείας, ἐκεῖθεν διέρχεται ἡ ἀμαξιτὴ
 ὁδὸς καὶ ὁ σιδηρόδρομος Ἀργους — Τριπόλεως — κάκειθεν = καὶ ἀπ' ἐκεῖ —
 Λάδων, ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ (νῦν Ρουριᾶς) — θέμενος = ἀφ' οὗ ἔθεσεν.

4. Ὁ Ἐρυμάνθιος κάρπος

Ἐρύμανθος, ὄρος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας, ὄροσειρὰ εἰς τὰ ὄρη Ἀχαιῶν — Πίλος
 καὶ Καλαβρύτων ἀπὸ τῆς νῦν Κερτέζης μέχρι τῆς νῦν Προστοπιτῆσης — κάρπος
 = ἄγριος χοῖρος — ἡδίκει, παρατ. τοῦ ἀδικέω — ὦ = βλάπτω — Ψωφίς = πόλις
 Ἀρκαδικῆ πρὸς τὴν Πίλον — ὀμάομαι — ὦμαι = ἀναχωρῶ ἐκ τινος, ξεκινῶ —
 λόχημ — δάσος ἀπὸ πυκνὰ χαμόεδρα — κεκηκῶτα = επειδὴ εἶχε κουρασθῆ —
 ἐμβροχίζω = δένω τι μὲ θηλιά, πιάνω εἰς τὰ βρόχια.

5. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ = ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας — ἐξενεγκίεν = νὰ φέρῃ ἔξω, νὰ καθαρίσῃ
 — οὐ δηλώσας — χωρὶς νὰ φανερώσῃ — ἐπιταγῆ = διαταγῆ, ἐντολῆ — ἔφασκε =
 εἶπεν — εἰ = ἀν — τήν δεκάτην (ἐνν. μοῖραν), τὸ δέκατον (μέρος) — ἀπιστῶν = ἐ-
 επειδὴ δὲν ἐπίστευεν (δηλ. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐξενεγκίεν τὴν κόπρον) — ὑπισχνεῖται =
 ὑπεσχέθη — αὐλή = μάνδρα, στάβλος, στάνη — διεῖλε = ἐκρήμισε — Ἄλφειός, ὁ
 μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Πελοποννήσου πηγάζων ἐκ τοῦ ὄροπεδίου τῆς Μεγαλοῦ-

πόλεως καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Κυπαρισσιανὸν κόλπον.—**Πηνεῖος**, ποταμὸς εἰς Ἡλείαν, πηγάζων ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Ἴόνιον πέλαγος — **σύνεγγυς** = πλησίον — **ρέοντας** = οἱ ὅποιοι ρέουσι — **παροχετεύω** = διαχετεύω (ἀλλάσσω τὴν κοίτην) — **ἐπηγάγεν**, ἀρ. β'. τοῦ ρ. ἐπάγω = φέρω πρὸς τι — **ἔκρουεν ποιήσας** = ἀφ' οὗ ἔκαμε νὰ χυθῶν.

6. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ὅρνις = πτηνὸν — **Στυμφαλὶς λίμνη**, ἔκειτο πλησίον τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλεως Στυμφάλου (νῦν Ζάρακα). Στυμφαλίδες ὄρνιθες, κατὰ τὴν μυθολογίαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρυγας· τὰ πτηνὰ ταῦτα κατέστρεφον τὴν περίεχ' ἡρώων — **πολλῆ συνηρεφῆς ὕλη** = διὰ πυκνοῦ δάσους σκεπασμένη, κατὰσκιος ἐκ τῶν πολλῶν δένδρων — **ἄπλετος** = πολυάριθμος, πλήθος — **ἀμηχανοῦτος** = ἐν ᾧ εὐρίσκειτο εἰς ἀμηχανίαν, ἐν ᾧ δὲν εἴξευρε μὲ ποῖον μέσον — **κρόταλον** = ὄργανον, τὸ ὅποσον παράγει κρότον, ἀποτελεῖτο ἀπὸ δύο κοίλα τεμάχια ξύλου ἢ μετάλλου, τὰ ὅποια κινούμενα διὰ τῶν δακτύλων παρήγγον ἤχον ὀξύν — **εἰρόβει** = εἰρόβιζε — **δοῦπος** = κρότος — **οὐχ ὑπομένουσαι** = ἐπειδὴ δὲν ὑπέφεραν. — **δέος** = φόβος — **τοῦτον τὸν τρόπον** = κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον — **ἀνίπταντο** = ἐπετοῦσαν ἐπάνω.

7. Ὁ Κρῆς ταῦρος.

Ἐπὶ τοῦτον = διὰ τοῦτον (διὰ νὰ φέρῃ τοῦτον) — **παραγενόμενος** = ἀφ' οὗ ἦλθεν — **ἡξίου** = εἶχε τὴν ἀξίωσιν, ἐξήτοῦσε — **διαγωνισαμένος** = ἀφ' οὗ ἀγωνισθῆ ἐναντίον του — **διακομίζω** = μεταφέρω — **τὸ λοιπὸν** = εἰς τὸ μέλλον — **εἶασεν** ἀορστ. τοῦ ρ. εἶα — **εἶω** = ἀφήνω — **ἄνετος** = ἐλεύθερος — **πλανηθεὶς Σπάρτην** = ἀφ' οὗ περιεπλανήθη (ἐγύρισεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) εἰς τὴν Σπάρτην. — **Ἰσθμὸς, ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου**, ἔνθα πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος ἐτελοῦντο κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος τὰ Ἴσθμια — **Μαραθῶν**, πεδιάς τῆς Ἀττικῆς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς πλευρὰν ἐν Μαραθῶνι ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 490 π.Χ. ἢ κατὰ τῶν Περσῶν περίφημος μάχη — **λυμαίνομαι** = βλάπτω.

8. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

Διομήδης = βασιλεὺς τῶν ἐν Θράκῃ Βιστόνων, λαοῦ πολεμικοῦ νοτίως τῆς Ῥοδόπης κατοικοῦντος — **πλευσάσας** = ἀφ' οὗ ἐπλευσε — **οὖν** = λοιπὸν — **συνέποιμαι** = ἀκολουθῶ μαζί, συνοδεύω — **βιασάμενος** = ἀφ' οὗ ἐνίκησε — **φάτην**, ὡς καὶ σήμερον (παχὴ) τοὺς ἐπὶ ταῖς φάταις ὑπάρχοντας = τοὺς διὰ τὰς φάτας ὠριμένους (τοὺς ἔχοντας τὴν φροντίδα τῶν φατῶν) — **μεθέντος** = ὅταν δὲ ἄφῃσεν ἐλευθέρους, ἀπέλυσε — **πρὸς τῶν θηρίων** = ὑπὸ τῶν θηρίων.

9. Ὁ ζωστήρ τῆς ἵππολύτης.

Ζωστήρ = ζώνη — **Ἀμαζόνες**, ἦσαν γυναῖκες πολεμικαί, αἱ ὅποια κατόικον εἰς Μ. Ἀσίαν πλησίον τοῦ Θερμῶδοντος ποταμοῦ — **Θερμῶδων**, ποταμὸς τῆς Καπαδοκίας — **τὰ κατὰ πόλεμον** = εἰς τὰ πολεμικὰ — **σύμβολον** = σημεῖον, γνώρισμα — **τοῦ πρωτεύειν** = τοῦ ὅτι ἦτο πρώτη — **ἐπὶ τοῦτον** = διὰ τοῦτον (ἵνα κομίσῃ τοῦτον) — **πέμπομαι** = στέλλομαι — **λαβεῖν** = νὰ λάβῃ, τίς; — **ἐπιθυμοῦσης αὐτὸν** = ἐπειδὴ ἤθελεν αὐτὸν — **Ἀδμήτη**, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύσθεως καὶ τῆς Ἀντιμάχης — **παραλαβὼν** = ἀφ' οὗ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ — **Θεμισκύρα** = πρωτεύουσα τῆς χώρας τῶν Ἀμαζόνων ἐκτισμένη ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Θερμῶδοντος — **Ἰπ-**

πολύτη, Ἀμαζών, θυγάτηρ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀμαζόνος Ὀτρέτης — **πυθομένη** = ἀφ' οὗ ἐπιπροφρήθη — **εἰκασθεῖσα** = ἀφ' οὗ ἔλαβε τὴν μορφήν (μετεμορφώθη) — **κατέθειον** = παρατ. τοῦ ρ. καταθέω = τρέχω πρὸς τὰ κάτω, καταβαίνω τρέχων — **κτείνας** = ἀφ' οὗ ἐφόνησε — **ἀγωνισάμενος**, ἀόρ. = ἀφ' οὗ ἠγωνίσθη.

10. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόου.

Γηρυόνης, Βασιλεὺς τῆς νήσου Ἐρυσίας διὰ τὴν τερατώδη ἀνδρείαν τοῦ περιπάνετο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς τρίσωμος, πολύχειρ καὶ πτερωτός. — **Ἐρύθεια** = νῆσος εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν, πλησίον τῶν παραλίων τῆς Ἰσπανίας, ὕστερον αὐτῇ ὀνομάσθη Γάδεира, νῦν δὲ ὀνομάζεται Κάνδιξ — **συμφυῆς** = ἐκ φύσεως ἠνωμένος, συγκολλημένος — **συνηγμένον** = συντηγμένον — **γαστήρ** = κοιλία — **λαγών** = τὰ μετὰ τὸ ὄσφυός, πλευρῶν καὶ ἰσχίου μαλακὰ μέρη τοῦ σώματος (τὰ λαγαρά) — **φρονικῶς** — ἦ — οὖν = κόκκινος (σὰν τὰ αἶμα ἢ τῆς ροιδίης τὸ ἄθος) ἀπικώς — **Λιβύη** = ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ἀφρικῆς — **παρέρχομαι** = διέρχομαι, περῶν — **ἐπιβαίνω τινός** = βάλω τὸν πόδα, πατῶ, φθάνω εἰς — **ὄρος** = ὄνορον — **αὐλιζομαι** = διαυκερεῦω, διαμένω — **ἀντίστοιχος** = ἀντιμέτωπος, ἀπέναντι ἀλλήλων — **στήλη** = ὀγκώδης λίθος ἢ πλάξ — **παραγεγόμενος μετοχὴ ἀορ. β'** τοῦ ρ. παραγίγνομαι = ἔρχομαι — **τῷ ῥοπάλῳ** = διὰ τοῦ ῥοπάλου — **παίω** = κτυπῶ — **καταθύω** = θυσιάζω.

11. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἑσπερίδες = Νύμφαι κατοικοῦσαι εἰς τὰ δυτικώτερα μέρη τῆς γῆς καὶ φυλάττουσαι μετὰ δράκοντος ἐντὸς κήπου τὰ χρυσὰ μῆλα. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων εἶναι πιθανῶς τὰ παρ' ἡμῶν κυδωνία ἢ πορτοκάλια — **ἐχρῆτο** = εἶχε — **παντοῖος** = παντὸς εἶδους, ποικίλος. — **Ἄτλας** = υἱὸς τοῦ Τιτάνος Ἰαπετοῦ, κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Διὸς νὰ βαστάξῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του, ἐπὶ τινος ὄρους τῆς Β.Δ. Ἀφρικῆς, τὸν Οὐρανόν. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐξ αὐτοῦ ὀνομάσθη Ἄτλας — **υποθέντος**, μετχ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. ὑποτίθημι = συμβουλεύω — **ὡς δὲ ἦκε** = εὐθὺς δὲ ὡς ἦλθε — **διαδεξάμενος** = ἀφ' οὗ ἐδέχθη ἀντὶ ἐκείνου — **πόλος** = οὐρανός — **δρεψάμενος** = ἀφ' οὗ ἔκοψε (καὶ ἔλαβε) — **φησὶν** = λέγει — **ἀποΐσειν** (ἀπαρ. μελ. τοῦ ἀποφέρω) = θὰ φέρῃ — **κελεύω** = παρακαλῶ — **ἔχω** = κρατῶ, βαστάζω — **σπεῖρα** = κολούρα, σπειρα εἶναι τὸ ἐν πανίον κατασκευαζόμενον κυκλοτερές προσκεφάλαιον (κολούρα) τὸ ὁποῖον θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱ φέροντες βάρη ἐπ' αὐτῆς — **ποιέομαι** — οὐμαι = κάμνω, κατασκευάζω — **ἕως... ποιήσαιτο** = ἕως ὅτου κατασκευάσῃ (καὶ θέσῃ) — **καταθείς** = ἀφ' οὗ ἐθέσε κάτω — **ἀνεβόμενος** = ἀφ' οὗ ἔλαχε — **ἀπαλλάττομαι** = ἀπέρχομαι.

12. Ὁ Κέρβερος.

Ὁ Κέρβερος, ἐφύλασσε τὴν εἴσοδον τοῦ Ἄδου. — **Ἄδης** εἶναι ὁ κάτω κόσμος — **κατὰ τοῦ νότου** = ἐπὶ τῶν νότων (ράχεις) — **οὐ** = ὅπου — **εἰς Ἄδου** δηλ. οἴκου — **κατῆι** (παρατ. τοῦ παρέρχομαι) = κατέβαινε — **αἰτέω - ᾶ** = ζητῶ (νὰ λάβω) — **αἰτούντος δὲ αὐτοῦ Πλούτ.** τὸν Κέρβ. = ὅτε δὲ ἐζήτηε αὐτὸς (ὁ Ἡρακλ.) ἀπὸ τὸν Πλούτωνα τὸν Κέρβερρον — **χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων** = χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχεν = χωρὶς τὰ ὄπλα (τὸ ῥοπάλον καὶ τὸ τόξον), τὰ ὅποια εἶχεν — **κρατοῦντα** = ἄν νικήσῃ — **συμπεραγμένους** = ὠχυρωμένους, ὀπλισμένους — **καὶ τῇ λεοντῇ** = καὶ μὲ τὸ δέρμα τοῦ (Νεμεαίου) λέοντος — **περιβάλλω τινί τι** = βάλω τι = βάλω

τι γόρω από τι, πιάνω τι — οὐκ ἀνῆκε = δὲν ἀφῆκε (ἐλεύθερον) — **καίπερ δακνόμενος** = ἄν καὶ ἐδαγκάνετο — **ἄγχω** = σφίγγω — **ἔπεισε** = ἐδάμασε, ἔκαψε
 νὰ ὑποκύψῃ — **Τροϊζήν**, Ἄρχαία πόλις κειμένη εἰς τὴ Ν.Α. μέρος τοῦ Νομοῦ Ἀργολοδικορινθίας καὶ Β.Δ. τοῦ νῦν χωρίου Δαμαλά, ἐπὶ τοῦ Ποσειδωνοῦ, ἐβασίλευεν ὁ Πισθεύς πάππος τοῦ Θησέως, ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πέλοπος Τροϊζήνος — ἐποιήσατο τὴν ἀνάβασιν = ἀνέβη.

δ' Δευτέρα μαγία Ἡρακλέους.

Δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ.

Ὀμφάλῃ, θυγάτηρ τοῦ Ἰαργάνου καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας Τρόλου, ὑπερέτῃσε πρὸς τιμωρίαν παρ' αὐτῇ ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ μύρον τριετίαν — **πυνθάνομαι** = ἐρωτῶ νὰ μάθω, πληροφοροῦμαι — **Εὐρυτος**, υἱὸς τοῦ Μελαγχέως καὶ τῆς Στρατονίκης, ἦτο βασιλεὺς τῆς Οἰχαλίας, ἡ ὁποία ἦτο πόλις τῆς Εὐβοίας ἢ καθ' Ὀμηρον, τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὴν Πηγεῖον ποταμὸν — **δυνάστης** = ἡγεμὼν, ἄρχων — **ἄθλον** = βραβεῖον — **ἄθλος** = τὸ ἐπίπονον ἔργον — **προτίθμι** = θέτω ἐμπρός, προτείνω — **τῶ νικήσαντι** = εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἤθελε νικήσει (αὐτὸν καὶ τοὺς παῖδας) — **τοξικὴ** = ἡ τέχνη τοῦ τοξεύειν — **κρείττων** = ὑπέρτερος — **κρείττων τινὸς γίγνομαι** = νικῶ τινα — **οὐκ ἔτυχε** = δὲν ἤξιώθη (νὰ λάβῃ σύζυγον) — **Ἰφίτος**, υἱὸς τοῦ Εὐρύτου — **ἀπαγορευόντων καὶ... λεγόντων** = ἠμποδοῦν καὶ ἔλεγον — **δεδοικέναι** = ὅτι φοβοῦνται (ἀπαρμυρ. τοῦ παρακειμ. **δέδοικα**, ὁ ὁποῖος ἔχει σημασίαν ἐνεστώτος) — **καὶ δὴ** = καὶ πράγματι — **μετ' οὐ πολλὸν χρόνον** = μετ' ὀλίγον — **αὐθις** = πάλιν — **μανεῖς** = ἐπειδὴ ἐπρελλάθη — **ξενίζω** = φιλοξενῶ — **κατασχεθεὶς** = ἐπειδὴ κατελήρθη — **δεινὸς** = φοβερός — **οὐ χρησιμοδούσης τῆς Πυθίας** = ἐπειδὴ δὲν εἶδιδε χρησὸν ἢ Πυθία — **σὺλᾶν** = νὰ λεηλατήσῃ — **τρίποδα**, ὁ τρίπους ἦτο λέβηθ ἐν γαλιεῦ ἔχων τρεῖς πόδας ἢ ἐκ πολυτιμῶν υατῶν, ἐπὶ τρίποδος ἐχρησμοῦντο καὶ ἡ Πυθία — **ἴησι** = βίπτει — **τοῦτον τὸν τρόπον πᾶσι** — **διαλυθέντων** = ἀφ' οὗ ἔπαυσαν τὴν φιλονικίαν — **ἔσεσθαι αὐτῷ ἀπαλλαγῆν** = ὅτι θὰ ἀπαλλαγῇ — **πραθέντι** = ἐὰν πωληθῇ (μετ. παθ. ἀφ. τοῦ β. **πυπράσσομαι**) — **λατρεύω** = ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ, δουλεύω — **ὠνόμοι** = ὄμοι = ἀγοράζω — **βασιλεύουσα** = ἡ ὁποία ἦτο βασιλίсса — **δουλεύω** = εἰμι δουλος.

ε'. Στρατεία Ἡρακλέους ἐπὶ Ἴλιον.

Λατρεία = δουλεία — **ἀπαλλαγίς** = ἀφ' οὗ ἀπηλλάγη — **ἐπί** = ἐναντίον — ἡ Ἴλιος, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας τῆς Μικρῆς Ἀσίας — **πεντηκόντορος δηλ. ναῦς** = πλοῖον ἔχον πενήκοντα κώπας — **ἐκουσίως** = θεληματικῶς, προθύμως — **θελόντων** = οἱ ὁποῖοι ἤθελον — **στρατεύομαι** = ἐκστρεύω — **ἐνεστώσης** = ἐν ᾧ ἐγένετο — **ρήξας** = ἀφ' οὗ ἐκρήμισε — **Τελαμών**, βασιλεὺς τῆς Σαλαμῖνος — **θεάομαι** — **θεῶμαι** = παρατηρῶ — **Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα** = ὅτι ὁ Τ. πρῶτος εἶχεν εἰσελθῆ — **σπῶμαι** — **ῶμαι** = σύρω, τραβῶ — **ἦει ἐπ' αὐτὸν** = ὤρμησε κατ' αὐτοῦ — **ἐθέλων** = ἐπειδὴ ἤθελε — **μηδένα νομίζεσθαι κρείττονα** = κανεὶς νὰ μὴ νομίζῃται ἀνδρειότερος — **συνιδῶν** = ἐπειδὴ ἐνόησε — **τοῦ δὲ ἐρομένου** = ὅτι δὲ οὐτως ἠρώτησε — **Καλλίνικος** = ὁ ἐνδόξως νικήσας — **ὡς εἶλε** = εὐθὺς ὡς ἐκυρίευσσε ἀφ. β'. τοῦ αἰρῶ) — **κατατοξεύω** = φονεύω διὰ τῶν τόξων — **χωρὶς** = ἐκτός — **ἀριστέιον** = ἀμιβὴ δι' ἀνδρείαν — **Λαομέδων**, βασιλεὺς τοῦ Ἴλιου — **συγχωρέω** — **ῶ** = ἐπιτρέπω — **ἄγεσθαι** = νὰ λάβῃ — **τῆς δὲ αἰρουμένης** = ἐπειδὴ δὲ αὐτῇ ἐξέλεξεν — **δεῖν** = ὅτι πρέπει — **γενέσθαι** — **νὰ γίνῃ** — **διότι** = ὅτι, διότι — **δοῦσαν** = ἀφ' οὗ δόσῃ — **πιπρασκομένου αὐτοῦ** = ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπωλεῖτο — **ἀ-**

φελομένη = ἀφ' οὗ ἀφῆρεσε — ἀντιδίωμι τι = δίδω τι ἀντι ἐκεῖνου, τὸ ὅποσον
 μοῦ δίδει ἄλλος, δίδω ἀντι τοῦτου — Ποδάρις, ἐκλήθη ὁ Πρίαμος (δηλ. ἡγερασμένος)
 — πλέοντος — ἐν ᾧ δὲ ἔπλεε — χαλεπός = βαρύν, φοβερός — χειμών = τρικυμία
 — ἐφ' οἷς = διὰ ταῦτα — ἀγανακτέω — ὦ = ὀργίζομαι.

στ' Δηϊάνειρα

Καλυδών = ἡ το πόλις τῆς Αἰτωλίας — Οἰνεύς, ἡ το βασιλεὺς τῆς Καλυδωνο-
 μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον — εἰκασθέντα = ὁ ὅποιος ἔλαβε τὴν μορφήν, με-
 τεμορφώθη — Ἀχελῷος, ποτάμιος θεός, εἶχε δηλ. θεοποιηθῆ ὁ μέγιστος ποταμὸς
 τῆς ἀρχ. Ἑλλάδος Ἀχελῷος — περιέκλασε = ἔθραυσε, ἀπέκοψε — ὁ ἕτερος =
 ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο — ἀγεται = λαμβάνει — δούς = ἀφ' οὗ ἔδωκε — ὥστε παρέχειν
 — ὥστε νὰ παρέχη — βρωτῶν = τροφή, φαγητῶν — ὅπερ ἂν εὖξαιτο = τὸ ὅποιον
 ἤθελέ τις εὐχηθῆ, ζητήσει — ἔγνω = ἔκρινε καλὸν — ἡ Τραχίς, πόλις τῆς Θεσ-
 σαλίας ὑπὸ τὴν Οἴτην — ἀπιέναι = νὰ ἀπέλθῃ, νὰ μεταβῆ — Εὐήνος = ποταμὸς
 τῆς Αἰτωλίας (νῦν Φίδαρις) — Νέσσοι, ἡ το εἷς ἐκ τῶν Κενταύρων. Οἱ Κένταυροι
 κατὰ τὴν μυθολογίαν εἶχον σῶμα διφυές, ἐξ ἀνθρώπου καὶ ἵππου (ὁμοιάζον μὲ
 ἔφιππον ἄνθρωπον) καὶ κατοικοῦν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὸ Πήλιον — ὁ δὲ = οὗτος δὲ
 (ὁ Νέσσοι) — τελευτᾶν = νὰ ἀποθάνῃ — εἰ ἐθέλοι... ἔχειν = ἂν ὀλέγῃ νὰ ἔχη —
 φίλτρον = μέσον διὰ τοῦ ὁποίου προσελκύει τις τὴν ἀγάπην — τὸ ρυέν = τὸ
 ὅποιον ἔρρευσε — ποιήσασα = ἀφ' οὗ ἔπραξε (ἀφ' οὗ ἐδέχθη τὸ ρεῦσαν ἐκ τοῦ
 τραύματος αἷμα).

ζ' Θάνατος Ἑρακλέους.

Ἀφικόμενος = ἀφ' οὗ ἦλθεν — Τραχίς (ἵνος) ἀρχαία μητρόπολις τῆς παρὰ τὴν
 Οἰχαλίαν τῆς Θεσσαλίας χώρας Τραχινίαις, ἡ ὅποια ἔκειτο μεταξὺ τοῦ ὕρου Οἴτης
 καὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου — τιμωροῦμαι (έομαι) = ἐκδικοῦμαι τιμῶν — ἀπο-
 κτείναις = ἀφ' οὗ ἐφόνευσε — αἰρώ (έω) = κερτεῖω — ἀγω αἰχμάλωτον = λαμβάνω
 αἰχμάλωτον, αἰχμαλωτίζω — Ἰόλη, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Οἰχαλίας Εὐρύτου
 — προσορμισθεῖς = καταπλεύσας, ἀράξας — Κήναιον, ἀκρωτ. βορείου. τῆς Εὐ-
 βοίας (νῦν Καβο - Λιβάδι ἀντικρὸ τῶν Θερμοπυλῶν) ἐκεῖ ὑπῆρχε καὶ ναὸς τοῦ Κη-
 ναίου Διὸς — ἱερούργεω — ἐκτελῶ θερησκευτικὴν ἐφορτήν, θυσιάζω — Λίχας,
 ὑπέρτερος καὶ ἀκόλουθος τοῦ Ἑρακλέους — ἐσθῆς = ἐνδυμα — οἰσοντα = ἵνα φέ-
 ρῃ — πυθομένη = ἐπειδὴ ἔμαθε — δεισασα = καὶ ἐφοβήθη ἐκείνην δηλ. τὴν Ἰόλην
 — τῇ ἀληθείᾳ = ἀληθῶς — φίλτρον = πᾶν ὅτι συντελεῖ πρὸς φιλίαν (ποτὸν ἢ ἕτερον
 μαχικόν), θέλητρον — τούτω (τῷ αἵματι) — διὰ τούτου — χιτῶν = ὑποκάμισον — ἐνδύς
 = ἀφ' οὗ ἐνεδύθη — ὡς δὲ = εὐθὺς — ἰδς = δηλητήριον — χρώς = τὸ δέρμα —
 σήπω = σαπίζω — ἀπέσπα = προσεπάθει νὰ ἀποσπάσῃ — προσφύομαι = προσκο-
 λῶμαι — συναπεσπῶντο αὐτῷ = ἀπεσπῶντο μετ' αὐτοῦ (τοῦ χιτῶνος) — αἰσθο-
 μένη = ὅταν ἔμαθε — ἐαυτὴν ἀνήρτησεν = ἐκρεμάσθη, ἀπρηγγονίσθη — Οἴτη, ὕ-
 ρος πρὸς νότον τῆς Θεσσαλίας — πυρᾶ = σωρὸς ξύλων πρὸς πυρᾶν — ἐπιβάντας
 αὐτοῦ = ὅταν αὐτὸς ἀναβῆ (ἐπὶ τῆς πυρᾶς) — ὑφάρπτεω = ἀνάπτω ἀπὸ κάτω — Ποῖας
 βασιλεὺς τῶν παρὰ τὴν Οἴτην Μαλιέων — παρικῶς, μετοχ. τοῦ παρέρχομαι
 = διέρχομαι πλησίον — ὑπостάν (μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ ὑφίσταμαι) = σταθῆν ὑπο-
 κάτω αὐτοῦ, ἀναλαβὸν αὐτὸν — ἀνενεγκεῖν = ὅτι ἔφερον ἐπάνω, ἀνεβίβασεν — τυ-
 χῶν ἀθανασίας = ἀφ' οὗ ἔγενεν ἀθάνατος — διαλλαγεῖς = ἀφ' οὗ συνεφιλιώθη.

Δ. ΘΗΒΑΙΟΙ ΚΑΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης.

Συντίθεμαι = κάμνω συνθήκην, συμφωνῶ — καὶ αὐτοῖς δοκεῖ = καὶ αὐτοὶ ἀπεφάσιον — **ἕτερος** = εἰς ἐκ τῶν δύο — **παρ' ἐναιυτὸν ἄρχειν** = κατὰ πᾶν δευτέρου ἔτος νὰ ἄρχῃ — **παραδοῦναι** = νὰ παραδώσῃ — **φυγαδεύω** = ἀποδιώκω ἐκ τίνος τόπου, **ἐξορίζω** — οὖν = λοιπὸν — **ἦκεν** = ἦλθεν — **ὄρμος** = χρυσοῦν περιδέραιον — **Ἄδραστος**, υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ καὶ τῆς Λυσιμάχης, βασιλεὺς τοῦ Ἄργου, ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Θηβῶν, ἕνα ἀποκαταστήσῃ τὸν Πολυνεΐκην εἰς τὸν πατρικὸν θρόνον — **τὰ βασίλεια** = τὰ ἀνάκτορα — **νύκτωρ** = ἐν καιρῷ νυκτὸς — **προσπελάζω** = πλησιάζω — **Τυδεύς**, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Καλυδῶνος Οἰνείως καὶ τῆς Ἀλθαίας, ἐξορισθεὶς ἐκ Καλυδῶνος, ἦλθεν εἰς Ἄργος παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἄδραστῳ, τοῦ ὁποίου ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐξεστράτευσε μετὰ τοῦ Πολυνεΐκου ἐναντίον τῶν Θηβῶν, ἔνθα ἠνδραγάθησεν, ἀλλ' ἐπληγῶθη θανασίμως ὑπὸ τοῦ Θηβαίου Μελανίκου — **φεύγοντι Καλ.** = ὁ ὅποτος ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν Καλυδῶνα — **βοή** = φωνὴ μεγάλη, κραυγὴ, αἱ κραυγαὶ τῶν πολεμούντων — **ἐπιφανεῖς** = ἀφ' οὗ ἐνεφανίσθη, ἐπ' ἀντὶ ἐξάφνου — **διαλύω τινα** = συμφιλῶ — **ἔγημε** = ἐνυμφεύθη — **κατάγω** = ἐπαναφέρω — **στρατεύεσθαι** = νὰ ἐνστρατεύσῃ — **ἀρίστευς** = ἰ ἀρίστουσας, ἀνδραναθήσας, ἐπίλεκτος.

2. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Συναθροίσας = ἀφ' οὗ συνήθροισε (τοὺς ἀρίστους) — **ἡγεμών** = στρατηγός, ἀρχηγός — **πολεμέω-ῶ τινα** = κάμνω πόλεμον ἐναντίον τίνος. — **οἶδε** = οἱ ἐξῆς — **ὧς** = ὅταν — **προσροῦντα** (μετοχ. μελ. τοῦ ρ. προλέγω = λέγω προτοῦ, λέγω δημοσίᾳ νὰ παραγγείλῃ (εἰς τὸν Π. Γ. λ.)) — **συνέθεντο** = συνεφώνησαν — **προσέχω** = δίδω προσοχὴν — **διάπειραν ποιούμενος** = ἐπειδὴ ἤθελε νὰ δοιμιάσῃ (νὰ λάβῃ πείραν) — **καθ' ἕνα** = ἕναν, ἕναν χωριστὰ — **περιγίγνομαι τινος** = εἶμαι ἀνώτερος, ὑπερισχῶν, νικῶ τινα — **Οἱ δὲ** = οὗτοι δὲ = (οἱ Θηβαῖοι) — **ἀπιόντα**, μετοχ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀπειμι = ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ — **ἐνεδρεύω** = παραμονεύω, κάμνω καρτέρι — **χωρίς** = δίχως — **ἀπέτεινε** = ἐφόνευσε — **κάπειτα** = καὶ ἔπειτα.

3. Πολιορκία Θηβῶν.

Καθοπλιζομαι = ὀπλιζομαι ἐντελῶς — **προσῆσαν παρατ.** = ἐπλησίαζον — **οὐσῶν** = ἐπειδὴ ἦσαν — **Ὀμολωίδες**, πύλαι τῶν Θηβῶν ὀνομάσθησαν πιθανὸν ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς προφήτιδος Ὀμολωίας, ἣτις ἐκόμισε τὴν διαταγὴν εἰς τοὺς Θηβαίους τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν περὶ τῆς νέας λατρείας τοῦ Διός, ἣτις ὀνομάσθη Ὀμολωία, κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ ἔρους Ὀμόλης — **Ἐγυγίας**, πύλας, τὸ ὄνομα ἔχουσαν ἐκ τοῦ Ἐγύγου υἱοῦ τοῦ Βοιωτοῦ ἢ τοῦ Ποσειδῶνος, ἐξ οὗ ἐκλήθησαν αἱ Θῆβαι. **Ἐγύγια** — **Προϊτίδες**, πύλαι, μία τῶν πυλῶν ἐν Θήβαις, ἣτις ἔκειτο πρὸς ἀνατολάς. Ἐκλήθη οὕτως ἐκ τοῦ Προΐτου, υἱοῦ τοῦ Ἄβαντος, ὅστις διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀκρίστου ἦλθεν εἰς τὰς Θήβας καὶ κατόκησε πλησίον τῆς πύλης ταύτης. — **Ὀγκαίδες**, πύλαι ἔκειτο νοτιανατολικῶς, ἐκλήθησαν δ' οὕτως ἐκ τίνος διαμερισματος τῶν Θηβῶν Ὀγκαι. **Αἱ Ὑψίσται πύλαι**, ἔκειτο πρὸς ἀνατολάς, πλησίον τῶν Προϊτίδων πυλῶν, ἐκλήθησαν δ' οὕτως ἀπὸ τὸν πλησίον αὐτῶν κείμενον ναὸν τοῦ Ὑψίστου.

Διός. Ἡλεκτραὶ πόλαι, μία τῶν ἐν Θήβῃσι πόλῶν, ἣ ὅποια ἔκειτο πρὸς μεσημέριον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκλήθη οὕτως ἐκ τῆς Ἡλεκτρας ἀδελφῆς τοῦ Κάδμου ἢ κατ' ἄλλους ἀπὸ τοῦ Ἡλεκτρώωνος. Κρηνίδες πόλαι, αἱ εἰς τὴν Κρήνην ἀνήκουσαι Πύλαι ἢ Κρηναίαι πόλαι—καταστήσας=ἀφοῦ διώρισεν—πῶς ἂν περιγένοιτο=πῶς ἤθελον νικήσει τοὺς ἐχθροὺς—μαντεύομαι=συμβουλευόμεναι τὸ μαντεῖον, ζήτησιν χρησμάτων—ἄν... σφάγιον αὐτὸν ἐπιθῶ=ἔαν προσφέρῃ τὸν ἐκ-ούην του θυσιῶν—ἀκούσας=ὅτε ἤκουσεν.

4. Θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους.

Γενομένης=ἀφοῦ ἐγένετο—συνδιώκομαι=καταδιώκομαι μαζί με ἄλλους, καταδιώκομαι ἐκ τοῦ πλησίον—ἀρπίαςας=ἀφ' οὗ ἤρπασε—κλιμαῖξ=σιγάλα (διὰ τὸ ἀνεβροκατέβασμα)—ἐπὶ τὰ τεῖχη=ἐπάνω εἰς τὰ τεῖχη—ἀνῆει=ἀνήρχετο, ἀνέβαινε—κεραυνῶ=ῶ=κτυπῶ με κεραυνῶν—τροπὴ τῶν Ἀργείων γίνεται=ἐτράπησαν εἰς φυγὴν οἱ Ἀργεῖοι—ὡς δὲ ἀπώλλυντο=ἐπειδὴ δὲ ἐχάνοντο, ἐξολοθρεύοντο—δόξαν ἑκατέροις=ἀφ' οὗ ἀπεφάσιον καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ (χωριστῶν)—μονομαχέω=ῶ=μάχομαι μόνος πρὸς μόνον.

5. Ταφὴ τοῦ Πολυνείκους.

Κρέων, υἱὸς τοῦ Μενονείας καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἰοκάστης βασιλεὺς τῶν Θηβῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λαίου καὶ πολὺ ὕστερον μετὰ τὸν θάνατον τῶν τέκνων τοῦ Οιδίποδος—τοὺς νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους=τοὺς νεκροὺς ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἔρριψεν ἀτάφους, ἀρῆκε τοὺς νεκροὺς ἀτάφους—κηρύσσω=διὰ τοῦ κήρυκος φωνάζω, διαλαλῶ—φύλαξ=φρουρὸς—κτετέστησεν=ἐτοποθέτησεν—κρύφα=κρυφίως, κρυφά—φωραθεῖσα=συλληφθεῖσα ἐπ' αὐτοφάρω—ἀφικόμενος=ἀφ' οὗ ἦλθε—ὁ ἔλεος=θεοῦ τις παρ' Ἀθηναίους τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τοῦ οἴκτου, τῆς ὁποίας ὁ ναὸς ἦτο εἰς τὴν Ἀγορὰν τῶν Ἀθηναίων καὶ βωμὸς πρὸς ὃν κατέφευγον οἱ δυστυχεῖς καὶ οἱ καταδικαστέοι ζητοῦντες ἔλεον καὶ βοήθειαν παρὰ τῶν πολιτῶν, οἱ ἰκίται ἐκράτουν εἰς τὴν χεῖρα κλάδον ἐλαίας—ἱκετηρία (ἐνν. ράβδος), ὁ κλάδος ἐλαίας τὸν ὅποιον ἐκράτει ὁ ἱκέτης—ἱκετηρίαν θείας=κλάδον ἐλαίας θέσας, ἀφ' οὗ ἐζήτησε βοήθειαν ὡς ἱκέτης—ἠξίου=παρεκάλει—στρατεύσαντες=ἀφοῦ ἐξεστράτευσαν—αἰρέω=ῶ=κυριεύω—οἰκείος=συγγενής, ἰδικός—διδάσσει=δίδου—καιομένης=ὅτε ἐκίετο—ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα=ἀφ' οὗ ἔρριψε τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς αὐτὴν—συγκατακαίετο (ἐν τῷ Καπανεῖ)=ἐκίετο μαζί με αὐτὸν.

E. ΑΧΑ·Ι·ΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακὸς

Ἰ Ἀσωπός, υἱὸς τοῦ Ἰκκενοῦ καὶ τῆς Τηθύδος ποταμῖος θεός, βασιλεὺς τοῦ Φλιοῦντος, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ὁ ἐν Ἀχαΐᾳ ποταμὸς Ἀσωπός. Ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ Μετώπης, ἣν ἔλαβε γυναῖκα, ἐγέννησε τὸν Ἰσμηρόν, τὴν Ἀντιόπην, τὴν Αἰγίνακ, τὸν Πέλαγον, τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἄλλας θυγατέρας—ῶν=ἐκ τῶν ὁποίων—εἰσκομίζω=φέρω εἰς—Οἰνώνη, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς νήσου Αἰγίνης—ὄντι μόνῳ=ἐπειδὴ ἦτο μόνος—διδὸ=διὰ τοῦτο δὲ—ἀφορίας τῆν Ἑλλάδα κατεχοῦσας=ὅτε κατεῖχε τὴν Ἑλλάδα ἀκρηπία—ἀπαλλαγέσθαι... τὴν Ἑλλάδα=ὅτι ἢ Ἑλλὰς θὰ ἀπαλλαγῇ—εὐχὰς ποιῶμαι=

δλγν
 ρ
 ὄνυχομαι—ὕπερ αὐτῆς = χάριν αὐτῆς — ποιησαμένου = ἀφ' οὗ δὲ ἔκαμα —
 τελευτάω—ὦ = ἀποθνήσκω—τὰς κλεῖς = τὰ κλειδιά.

2. Πηλεὺς καὶ Τελαμών

Διαφέροντος = ἐπειδὴ ὑπερῆγεν— τοὺς ἀδελφούς... ἐπιβουλεύσαι = ἦτις οἱ ἀδελφοί..... ἐσκέφθησαν κακὸν ἐναντίον αὐτοῦ—λαχών = ἐπειδὴ ὁ κληρὸς ἔλαχε (ἔπεσε) εἰς τὸν Τελαμῶνα — βαλὼν δίσκῳ = ρίψας, ἐκτύπησε μὲ τὸν δίσκον—**δίσκος** = λίθινος ἢ μεταλλινὸς ἢ ξύλινος φακοειδὴς ἔγκος, ὁ ὁποῖος ρίπτεται πρὸς σωμάσιον—**ῦλη** = δάσος—**φωραθέντος τοῦ φόνου** = ἀφ' οὗ ἀνεκαλύφθη ὁ φόνος—**φυγάς** = ἐξόριστος—**ἐλαύνομαι** = ἐκδιώκομαι—**παραγίγνεται** = ἔρχεται, φθάνει—**Κυχερεὺς**, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Νύμφης Σαλαμίνος πρῶτος βασιλεὺς, τῆς Σαλαμίνος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ κάτω ἕμισυ τοῦ σάματος δράκοντος οὗτος παρέδωκε τὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Αἰακοῦ Τελαμῶνα.—**τελευτάω—ὦ** = τελειῶνω, ἀποθνήσκω—**ἄπαις** = ἄτεκνος—**Περίβοια**, θυγάτηρ τοῦ Ἄλκαθίου καὶ γυνὴ τοῦ Τελαμῶνος — **στρατευσάμενος** = ἀφ' οὗ ἐξεστράτευσεν— **ἐπὶ Τροίαν** = ἐναντίον τῆς Τροίας — **γέρας** = βραβεῖον— **Ἰστιόνη**, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Αζομέδοντος καὶ τῆς Αεουίπης. Τὴν Ἰστιόνην ὁ πατὴρ τῆς κατὰ τὴν χρῆσιν ἔδωκεν ἐπὶ παραθαλασσίῳ βράχῳ, διὰ τὴν καταφαγοθῆ ἀπὸ τῶν θαλάσσιον τέρας, τὸ ὅποιον ἔστειλεν ὁ Ποσειδῶν πρὸς τιμωρίαν. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο εὔρεν αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἐπιστρέφων ἐκ τῆς κατὰ τὸν Ἀμαζόνων ἐστρατείας του καὶ τὴν ἀπλευθέρωσε, προσέφερε δὲ αὐτὴν ὡς βραβεῖον εἰς τὸν Τελαμῶνα.

3. Ἀχιλλεύς.

Ὡς = ὅτε — Θεῖς, θυγάτηρ τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Δωρίδος, μία τῶν 50 Νηρηίδων. Ταύτην ἀναθρέψασα ἡ Ἥρα ἔδωκεν ὡς σύζυγον εἰς τὸν Πηλέα τὸν βασιλεὺς τῶν Μυρμιδόνων. Ἐκ τοῦ Πηλέως ἐγέννησε ἡ Θέτις τὸν ἀνδρῆϊον Ἀχιλλεῦς—**ἐθέλουσα** = ἐπειδὴ ἤθελε — **κρύφα** = κρυφίως—**ἐγκρύψασα** = ἀφ' οὗ ἐκρυψε μέσα — τῆς **νυκτὸς** = ἐν καιρῷ νυκτὸς — **πατρῷος** = ἐκ πατρὸς, πατρικὸς — **μεθ' ἡμέραν** = κατὰ τὴν ἡμέραν—**ἀμβροσία** = μύρον τῶν Θεῶν — **ἐπιτρήσω—ὦ** = καιροφυλακτῶ — **ἀσπαίρω** = σπαρταρῶ—**βοάω—ὦ** = φωνάζω δυνατὰ—**κωλυθεῖσα** = μετ. παθ. ἀφ. τοῦ ρ. κωλύομαι = ἐμποδίζομαι—**προαίρεσις** = σκοπός, σχέδιον— **οἰχομαι** = **ἀναχωρῶ**—**τελειῶω—ὦ** = τελειῶνω (φέρει εἰς πέρας) — **Νηρηίδες**, θυγατέρες τοῦ Νηρέως καὶ τῆς Ὠκεανίδος Δωρίδος, αὗται διέμενον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης καὶ ἐβοήθουν τοὺς πλέοντας, τὰ ὄνυματά αὐτῶν ἐξεπροσώπων τὸ στοιχεῖον τὸ ὅποιον ἐξεπροσώπων — **Χείρων**, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Φιλύρας. Εἰς τῶν Κενταύρων ἐξεπροσώπων ἐκ τῶν λοιπῶν ἠμοφύλων του, ἐφημιζέτο διὰ τὴν σοφίαν του τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰατρικὴν. Ἦτο διδάσκαλος τοῦ Ἀσκληπείου, τῶν Διουσκύρων, τοῦ Ἀχιλλεύς καὶ ἄλλων—**χωρῖς** = ἄνευ — **Κάλχαντος λέγοντος** = ἐπειδὴ ὁ Κ. ἔλεγε. Οὗτος ἦτο ὄνομαστὸς μάντις — **Τροίαν ἀλῶναι** = νὰ κυριευθῆ ἡ Τροία— **προειδύα** = ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων — **ἀπολέσθαι** = νὰ καταστραφῆ— **κρύψασα** = ἀφ' οὗ τὸν ἐκάλυψε, ἐνέδυσε (ἐντυσε) = ἐσθῆς, ἡ = ἐνδυμα — **παρέθετο** = μετέφερε — **μηνύομαι** = προδίδομαι. — **χρησάμενος** = χρησιμοποίησας — **συνείπετο** = συνηκολούθη.

ΣΤ'. ΑΤΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. 'Αθηνᾶς καὶ Ποσειδῶνος ἔρις. 'Όνομασιὰ 'Αθηνῶν.

Αὐτοχθὼν = γηγενής, ἐντόπιος — ἀφ' ἐαυτοῦ = ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν του, ἀπὸ τὸ ὀνομαί του — φασί = λέγουσι — ἔδοξε = ἐφάνη καλόν — καταλαβέσθαι = νὰ καταλάβουν (τίνας) — Ἰδ:ος — α — ον = ἰδικίτερος, ἰδικός του — οὖν = λοιπὸν — ἐπὶ τὴν 'Αττικὴν = εἰς τὴν Ἀττικὴν — πλήξας = ἀφ' οὗ ἐκτόπησε — τῇ τριαίνῃ = διὰ τῆς τριαίνης — ἀνέφηνε τοῦ ρ. ἀναφαίνω = παρουσιάζω, φανερώνω — 'Ερεχθίδης θάλασσα, οὗτος ἐκαλεῖτο κρήνη τις εὐρισκομένη εἰς τὸν Νᾶδον τοῦ 'Ερεχθέως, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ ἐλέγετο ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτὴν ὑπογείως ἐκ τῆς θαλάσσης, τὴν παρούσας δὲ ὁ Ποσειδῶν κτυήσας διὰ τῆς τριαίνης — ποιησαμένη ... μάρτυρα = ἀφ' οὗ κατέστησε μάρτυρα — Πανδρόσειον, ἱερὸν τῆς Πανδρόσου θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Κέκροπος, ἐν τῇ 'Ακροπόλει τῶν 'Αθηνῶν, ἐνθα εὐρίσκειτο ἡ ἱερὰ ἐλαία τῶν 'Αθηνῶν — γενομένης = ἐπειδὴ ἠγέρθη — ἀμφοῖν = μεταξύ τῶν δύο — διαλύσας = ἀφ' οὗ συνεφίλωσε — ἐκρίθη, παθ. ἀορ. τοῦ κρίνομαι = χριζομαι, διδομαι δι' ἀποράσεως.

2. Διάδοχοι Κέκροπος. Εἰσαγωγή λατρείας

Δήμητρος καὶ Διονύσου εἰς τὴν 'Αττικὴν

'Αποθανόντος = ὅταν ἀπέθανεν — ὦν = ὁ ὁποῖος ἦτο — Κραναός, εἰς ἐκ τῶν αὐτοχθόνων ἡρώων τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἀττικὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κέκροπος, παρὰ τοῦ ὁποῖου παρέλαβε τὴν κυριαρχίαν τῆς χώρας. Ἡ βασιλεία του συνέπεσε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Δευκαλίωνος — ἐκβάλλω = βγάζω τινὰ ἀπὸ τῆς θέσει του, διώχνω, ἐξορίζω — 'Αμφιτρύων = υἱὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, κατ' ἄλλους δὲ εἰς τῶν αὐτοχθόνων 'Αθηναίων οὗτος ἔλαβεν ὡς σύζυγον μίαν τῶν θυγατρῶν τοῦ Κρανοῦ καὶ ἐβασίλευσε τῶν 'Αθηνῶν ἐπὶ δώδεκα ἔτη ἐκδιώξας τὸν πενθερὸν του ἐκ τοῦ ὀνόμου. — 'Εριχθόνιος καὶ κατ' ἄλλους 'Ερεχθεύς, υἱὸς τοῦ 'Ηφαίστου καὶ τῆς 'Αθιδος — τέμενος = ἱερὸν, τόπος ἀφιερωμένος εἰς θεότητά τινα ἢ εἰς τοὺς ἱερὰς αὐτῆς ἢ εἰς ἐπίσημον ἄνδρα ὡς βραβεῖον διὰ τὰς ἀνδραγαθίας του — Πανδίων, ὁ πρῶτος υἱὸς τοῦ 'Εριχθονίου βασιλέως τῶν 'Αθηνῶν κατὰ τὸν 15ο, π.Χ. αἰῶνα, κατὰ τινα παραδόσιν ἐβασίλευσε περὶ τὰ 40 ἔτη — ἐφ' οὗ = ἐπὶ τοῦ ὁποῖου — Κελεός, υἱὸς τοῦ Φάρου, βασιλέως τῆς Ἐλευστίνος ὑπεδέχθη τὴν θεὰν Δήμητρα, ὅτε περιεπλανᾶτο ἀναζητοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς Περσεφόνην — ὑπεδέξατο = ὑπεδέχθη — Ἰκάριος, πατὴρ τῆς Ἐριγόνης, ἀρχαῖος ἦρας τῆς Ἀττικῆς, ὅστις ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ Διονύσου τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου — παρ' αὐτοῦ = ἀπὸ αὐτοῦ — ἀφικνεῖται = ἔρχεται — οἶ = οἱ ὁποῖοι: — γευσάμενοι = ἐδοκίμασαν — ἠδονὴ = χαρὰ, εὐχαρίστησις — ἀφειδῶς = χωρὶς φειδῶ, ἀλύπητα — ἐλύσαντες = ἀφ' οὗ ἐπίον (ἐτράβηξαν) — φαρμάσσω = φαρμακκῶ, φαρμακῶν. — μεθ' ἡμέραν = τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

3. Αἰγεὺς

'Εγένοντο = ἐγεννήθησαν — τελευτῆ = θάνατος — τετραχῆ = εἰς τέσσαρα μέλη — διελίον, ἀορ. β'. τοῦ ρ. διακρέω — ὠ = χωρίζω, μοιράζω — τὸ πᾶν κράτος = τὴν

δλην εξουσίαν — ἐντέλλομαι = παραγγέλω, προστάζω — Αἶθρα, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Τροϊζήνης Πιθέως — ἀπέλιπεν, ἀρ.β'. τοῦ ρ. ἀπολείπω = ἀφήνω — ὑπό τινι πέτρα = κάτω ἀπὸ βράχου — ἀποκυλίσαι = ἀφ' οὗ κυλίσῃ — ἀνελέσθαι νὰ ἀναλάβῃ, νὰ πάρῃ — μετ' αὐτῶν = μαζί με αὐτὰ — Παναθήναια, μεγάλη καὶ ἐπίσημος ἑορτὴ εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐτελεῖτο ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος, διήρκει πολλὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐτελοῦντο εἶδη ἀγώνων μὲ πολλὴν πομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐφέρετο ἐπὶ πλοίου, διὰ μηχανῶν καὶ τεχνικῶν κωπίων ὁ πέπλος τῆς θεᾶς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Παρθενῶνα. Τὰ μικρὰ Παναθήναια ἐτελοῦντο κατ' ἔτος — ἐπιτελέω — ὦ = τελῶ, ἐκτελῶ, πραγματοποιοῦ — Μίνως, σπουδαιότατος βασιλεὺς τῆς Κρήτης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνομάσθη ὁ πολιτισμὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Μινωϊκῆς.

4. Θεσέως ἄθλοι.

Ὄς = ὅτε, μόλις — ἀνωσάμενος = ἀφ' οὗ ἀπεμάκρυνε, ἐσπρωξε — ἀναιρεῖται = ἀναλαμβάνει, παίρνει — ἠπείγεται = ἐσπευδεν — ἡμερόω — ὦ = κάμνω τι ἀπὸ ἀγρίου ἡμερον, ἡμερώνω — Περιφύτης, υἱὸς τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀντικλείας περιβόητος ληστής διατρίβων εἰς τὰ περὶ τὴν Ἐπίδαυρον τῆς Πελοποννήσου μέρη. — Σίνις, υἱὸς τοῦ Πολυπήμονος καὶ τῆς Σιλέας, περιβόητος κακοῦργος διατρίβων παρὰ τὸν Ἴσθμὸν τῆς Κορίνθου — πυτιοκάμπτης = ὁ κάμπτων (ὁ λυγίζων τὰς πίτυς) — ἀναγινίξω = βιάζω, ὑποχρεῶνω — πίτυς = κουκουναριὰ — ἀνέχομαι = κρατοῦμαι ἄρθιος οἱ δέ = οὗτοι δὲ — διὰ τὴν ἀσθένειαν = ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας — ἀναρριπτέομαι — οὔμαι = ρίπτομαι ἐπάνω, ἀνατινάσσομαι — πανωλέθρως = ὀλεθριώτατα ἀπώλλυντο = ἐχάνοντο, κατεστρέφοντο... τούτῳ τῷ τρόπῳ πῶς:

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α. ΗΘΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Γοργίου άταραξία.

Γοργίας ο Λεοντίνος, (490—390 π.Χ.)· ρήτωρ και σοφιστής εκ Λεοντίνων τής Σικελίας. Ουτος υπήρξε διδάσκαλος του ρήτορος Ίσοκράτους — επί τέρματι ών = ότε επλησίαζεν εις τó τέλος — γεγηρακώς (μετοχ. παρακ. του ρήμ. γηράσκω) ότε ήτο γέρον — εϋ μάλα = παρά πολύ (για καλά) — καταληφθείς = επειδή κατελήφθη, προσεβλήθη — εις ύπνον ύπολιισθάνων = καταλαμβανόμενος σιγά-σιγά από ύπνον — παρέρχομαι = έρχομαι πρós τινα — επίτηδειος = σχετικός, φίλος — Έπισκοπούμαι = επισιέπτομαι — ήρετο (μ. άόρ. του ρ. έρωτώ) = ήρώτησε — ό,τι πράττοι = τί κάμνει — παρακατατίθεμαι = εμπιστεύομαι, παραδίδω — τίς ό αδελφός του ύπνου;

2. Ξενοφώντος μεγαλοφυχία.

Ξενοφών, Άθηναίος στρατηγός και συγγραφέας έπιφανής. Ουτος λαβών μέρος εις την έκστρατείαν του Κύρου κατά του αδελφού του Άρταξέρξου, μετά των θάνατον των Έλλήνων στρατηγών έλεγείεις στρατηγός ώδήγησεν τους μυρίους μέχρις τής Θράκης (434—355 π.Χ.) — Ούω = θυσιάζω — ήκω = έχω έλθει.

Μαντινεία, πόλις τής Άρκαδίας, πλησίον τής οποίας έγινε η μεταξύ Σπαρτιατών και Θηβαίων μάχη (362 π.Χ.). Τότε οι Άθηναίοι ήσαν σύμμαχοι των Σπαρτιατών — τεθνάναι = άπαρ. του παρακ. του ρ. θνήσκω = άποθνήσκω, φρονεύομαι — άπένθετο = άφήρεσεν. — στέφανος, οι άρχαιοι Έλληνες θυσιάζοντες και εις πάσαν θρησκευτικήν έορτήν έφερον εις την κεφαλήν των στέφανον, κατά τους ιστορικούς ιδίως χρόνους. — διετέλει δε θύων = άλλα εξηκολούθει να θυσιάζει — ότι νικών (έν. τέθνηκε) = ό,τι δηλ. έχει φονευθή, άλλ' όμως έν ώ ένικοῦσε — επέθετο = έθεσεν (επί τής κεφαλής). τῷ πρότερον λόγω και εκείνον τόν λέγοντα = εις τόν προηγούμενον λόγον και εκείνον, όποιος έλεγεν.

3. Θεμιστοκλέους μεγαλοφροσύνη.

επανήει = επέστρεφεν — Διδασκαλείον = σχολείον — Θεμιστοκλής, ό έπιφανής Άθηναίος πολιτικός και στρατηγός, ό νικήσας τους Πέρσας εις τήν Σαλαμίνα (480 π.Χ.) προσιώντος = ότε ήρχετο (πρós αυτούς). Πεισιόστατος· ό γνωστός τύραννος των Άθηνων (κατά τόν 6ον αιώνα π.Χ.) — έφη = ειπεν — όλίγον έκωρθήσαι = να παραμερίση όλίγον — προσάγοντος = διότι επλησίαζεν — "Οδε = ουτος δε (δηλ. ό Θεμιστοκλής) — και πανύ ελευθερίως = και με μεγάλην ελευθερίαν, και με πολύ θάρρος — Ικανός = αρκετός — ουτως άρα = έτσι λοιπόν — ευγε-

νές = εὐγένεια, υφλοφοροσύνη — τι = μέγαρα — μεγαλόφρον = μεγαλοφροσύνη — ἐμφαίνομαι = διακρίνομαι — ἐξ ἐκείνου = ἀπὸ τότε.

4. Σωκράτους τρόποι.

Σωκράτης, ὁ μέγας Ἀθηναῖος Φιλόσοφος (470—399 π.Χ.) — τρόποι = ὁ γκαγκηρ — μυριοί = ἄπειροι — κατασχουσῶν (μετοχ. ἀορ. β'. τοῦ ρ. κατέχω = καταλαμβάνω, ἐπέρχομαι). ἂν καὶ ἐπῆλθαν — προϊόντος = ὅτε ἐξήρχετο — ἐπαινόντος = ὅτε ἐπέστρεφεν — θεάομαι — ὠμι = παρατηρῶ — ἀρμόττω = προσαρμόζω — ἐπεικῶς = καταλλήλως, ὅπως ἤρμοζε — ἰλεως = ἤρεμος — λύπησ ὑπεράνω πάσης ἦν = ὑπερένικα κάθε λύπην — κρείσσων (συγκριτ. τοῦ ἐπιθ. ἀγαθός) = ἀνώτερος.

5. Φωκίωνος ἀφιλοχρηματία.

Φωκίων, ἐπιφανὴς Ἀθηναῖος στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς (412—317 π.Χ.) — πενήν = πτωχός — Ἀλέξανδρος, ὁ μέγας βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας (356—323 π.Χ.) — πέμφαντος = ὅταν ἐστειλε — τάλαντον = ἀρχαῖον νόμισμα ἀξίας 6000 ἀρχαίων ἀπτικῶν δραχμῶν — δίδωσι = δίδει — ὡς = ὅτε — ὄτι = διότι — ἠγείται = νομίζει — καλὸς καὶ ἀγαθός = ὠραίος εἰς τὸ σῶμα καὶ καλὸς εἰς τὴν ψυχὴν ἢ τέλειος ἄνθρωπος — οὐκοῦν = λοιπὸν — ἐάω — ὦ = ἀφήνω.

6. Ἀγσιλάου καρτερία.

Ἀγσιλάος, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης ὀνομαστός. Πρῶτος οὗτος διεξήγαγε μακρὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν Περσῶν (τῷ 396 π.Χ.) — ἤδη = πλέον — ὦν = ἐν ᾧ ἦτο — ἀχίτων = χωρὶς χιτῶνα, ὁ χιτῶν ἦτο ἐσωτερικὸν ἔνδυμα, ὡς τὸ ὑποκάμισον, φορούμενον κατὰ σάρκα — προῆει = ἐξήρχετο (ἐκ τῆς οἰκίας) — τρίβων, ὁ = παλαιὸν καὶ ἐφθαρμένον ἐπανωφόριον, τὸ ὁποῖον κυρίως ἐφοροῦσαν οἱ Σπαρτιῶται — αὐτὸν = μόνον, χωρὶς δηλ. χιτῶνα — καὶ ταῦτα = καὶ μάλιστα — ἐωθινός (δηλ. ὁ Ἀγσιλάος) = πρωῒνός — ὦρα χειμέριος = χειμωνιάτικος, ἄσχημος κυρτός. — αἰτιῶμαι = κατηγορῶ — ὡς ἐπιχειροῦντα νεανικώτερα τῆς ἡλικίας = διότι ἐπεχειρεῖ, ἔκαμνε τὸν νέον περισσώτερον ἀπὸ ὅ,τι ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν ἡ ἡλικία. — φησί = λέγει — τῶν πολιτῶν = ἐκ τῶν πολιτῶν — πῶλος = πουλάρι, μικρὸς ἵππος — τέλειον = ἔνοσηται ἵππον.

7 Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας.

Μειράκιον = παῖς ἡλικίας 14—21 ἐτῶν — Ἐρετρικόν, ἐξ Ἐρετρίας, πόλεως τῆς Εὐβοίας — προσεφοίτησε Ζήνωνι = ἐφοίτησεν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ζήνωνος, οὗτος ἦτο φιλόσοφος ἐκ Κιτίου τῆς Κύπρου καὶ ἰδρυτὴς τῆς Στωϊκῆς σχολῆς (336—264 π.Χ.) — ἔστ' εἰς ἄνδρα ἀφίκετο = ἔως ὅτου δηλ. ἔγινεν ἀνὴρ — ἤρετο ἰδὲ 1. — ὅ, τι ἄρα μάθοι = τί λοιπὸν ἔμαθεν — ἐν τῇ τῶσαυτῇ διατριβῇ τοῦ χρόνου = εἰς τὸσον πολὺν χρόνον, τόσα πολλὰ χρόνια — οὐκ εἰς μακρὰν ἔδρασεν = ἐντὸς ὀλίγου ἔκαμε τοῦτο, δηλ. τὸ ἐδειξεν — χαλεπαίνω = ὀργίζομαι — πληγὰς ἐντέιναντος = ὅτε ἐδειρεν (αὐτὸν) — τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν = ἀφ' οὗ διετήρησε τὴν ψυχραιμίαν του — ἐγκαρτερέω — ὦ = ὑπομένο — φέρειν = δηλ. νὰ ὑποφέρω.

1. Παπαγιαννοπούλου, Ἐκλογαὶ Ἀπολλοδώρου — Αἰλιανῶ

8. Φωκίωνος ἀμνησικακία.

Στρατηγῆσας = ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισε στρατηγός — κατεγνώσθη θάνατον = καταδικάσθη εἰς θάνατον. — δεσμωτήριον = φυλακή — πίεσθαι ἀπαρ. μέλ. τοῦ ῥήματος πίω = νά πῆν — κώνειον = δηλητήριο, Οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς καταδικαζομένους εἰς θάνατον ἔδιδον νά πῶν κώνειον — ἐπεὶ, σύνδεσμος = ὅτε — ὀρέγω = παρέω, δίδω — κύλιξ = ποτήριον — οἱ προσήκοντες = οἱ συγγενεῖς — ἤροντο ἰδὲ 1. — εἶ τι λέγοι = ἄν ἀφῆναι παραγγεῖλιον τινα — πρὸς τὸν υἱὸν = διὰ τὸν υἱὸν του — ἐπισικίπτω = παραγγέλλω — μνησικακῶ τιτι ὑπὲρ τίνος = διατηρῶ κακίαν (πᾶθος) ἐναντίον τίνος διὰ κάτι — φιλοτήσια· ἐπιθ. ἔννοεῖται κύλιξ = φιλικὸν ποτήριον καὶ ἔπειτα τὸ ποτὸν τὸ προσφερόμενον εἰς ἐνδειξιν φιλίας (ἐδῶ εἰρωνικῶς)

9. Ἀλλοτρίων οἰκειοποιήσις.

Μεγάβυγος, Πέρσης ἐπιφανὴς καὶ σατράπης (διοικητῆς) — γραφή = ζωγραφία — εὐτελής = πρόστυχος ἀνάξιος λόγου ἐκπεπονημένοι = αἱ ὅποια εἶχαν (μὲ ἐπιμέλειαν) κατασκευασθῆ — διαφέγω = κατηγορῶ — τὰ παιδάρια = οἱ μικροὶ ὑπέρται — Ζεῦξις, μέγας ζωγράφος τοῦ 5ου αἰῶνος π.Χ. — μηλίς, ἡ = χῶμα ὑπόφαιον, ὡς ἀν τὴν στύψην, τὸ ὅποιον οἱ ζωγράφοι ἀνεμείνουν μὲ τὰ χρώματα, ἕνα διατηροῦνται περισσότερο χρόνον — τίνυν = λοιπὸν — ἔφη = ἰδὲ 3. — ὄρω = βλέπω — θεραπεία, ἡ περιποίησις, ἡ ὑπέρται, ἡ ἀκολουθία (σου) — γε μὴν = βεβαίως ἕμος — τεχνικὸν = σχετικὸν μὲ τὴν τέχνην — καταφρονῶ = περιφρονῶ, δὲν λογαριάζω — εἰς τοὺς ἐπαινουμένους = ὡς πρὸς τοὺς ἐπαινουμένους — κρατῶ = εἰμαι κύριος, περιορίζω — τῶν μηδὲν σοι προσηκόντων = (διὰ πράγματα), μὲ τὰ ὅποια δὲν ἔχεις καμμίαν σχέσιν — φιλοτεχνῶ = συζῆτῶ (περὶ τέχνης).

10. Κλαζομένων ἀσχημοσύνη.

ἀσχημοσύνη = κακὴ διαγωγή (προστυχία) — Κλαζομένοι, οἱ κάτοικοι τῶν Κλαζομένων, πόλεως τῆς Μ. Ἀσίας — ἀφικόμενοι = οἱ ὅποιοι ἔλθον — ὕβρει καὶ ἀλαζονείᾳ χρώμενοι = οἱ ὅποιοι ἐφέρθησαν ὕβριστικῶς καὶ ἀλαζονικῶς — ἐρόνος = τὸ κάθισμα, ἡ ἔδρα — ἐνθα = ὅπου — εἴωθα, παρακ. μὲ σημασίαν ἐνεστώτος = συνηθίζω — χρηματίζω = συσκέπτομαι — τῶν πολιτικῶν = ἐκ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ὑποθέσεων — διατάττω = τακτοποιῶ, κανονίζω — ἀσβολος, ἡ = ἡ καπνία, (μουτζούρα) — καταχρίω = χρίω ἐντελῶς, ἀλείφω — προστάττω = διατάσσω (προστάζω) — δῆ = δὲ — ἔξεστι = ἐπιτρέπεται — ἀσχημονῶ = κάμω ἀσχημίας, φέρομαι ἀπρεπῶς (πρόστ. α)

11. Αἰνεῖου εὐσέβεια.

εἶλω, ὄρ. β' τοῦ ἄλ' ὀνομαι = κυριεύομαι, ἀιχμαλωτίζομαι — Ἴλιον, πόλις, πρωτεύουσα τῆς Τροίας — οἰκίρω = λυποῦμαι — Ἑλληνικῶς = Ἑλληνικῶς κατὰ τὸν ἑλληνικόν, ἑλληνοπρεπῶς — ἕκαστον, δηλαδὴ ἕκαστος — οἰκεία (ἐννοεῖται κτήματα) = οἰκιακὰ (σπιτικά) ἰδικά του — ἀποφέρω = φέρω μακρὰν, μεταφέρω — αἰρομαι = παίρνω ἀπάνω μου, σηκώνω — Αἰνείας, υἱὸς τοῦ Ἀγχιῖου καὶ τῆς θεῆς Ἀφροδίτης, ἐπιφανὴς ἀρχηγός τῶν Τρώων. Τοῦτον οἱ Ρωμαῖοι ἐθεωροῦσαν ὡς γενάρχη των — πατρῶς = πατρικῆς, οἱ ἀρχαῖοι εἶχον θεοὺς οἰκογενειακοὺς, προστάτας τῆς οἰκογενείας των — ὑπεριδῶν (μετοχ. ὄρ. β' τοῦ ὄρω-ᾶ, βλέπω) = ἄφ' οὗ περιεφρόνησε τὰ ἄλλα, προετίμησε (ἀπὸ τὰ ἄλλα) — Ἡσθέντες, μετοχ.

παθ. άορ. α'. του ήδομαι = ευχριστοδομαι — συγχωρω = επιτρέπω — πανυ σφδ-
δρα = παρδ πολυ — γεγρακως ιδε Αλ. 5—αναθεμενος = αφ ου εθεσαν επανω—
υπερεκπλαγεντες, μετοχ. παθ. άορ. β' του υπερεκπληττομαι = ξαφινάζομαι πολ-
λυ, υπερευχριστοδομαι—επι τουτω = δια τουτο — ουχ ήκιστα = προ παντων—
αυτω = προς χαριν του — απεστησαν = παρητήθησαν, αφησαν = δηολογω = πα
ραδεχομαι, αναγνωριζω — και τους δι' αιδους αγωντας = και εκεινους, οι όποιοι
σεβονται—τους γειναμενους = τους γεννήσαντας, τους γονεις —Οι φύσει = οι
φυσικοι — Πολέμιος = εχθρός.

12. Άλκιβιάδου άλαζονείας φύοος.

'Ορω = επειδη εβλεπεν — Άλκιβιάδης, σπουδαίος Άθηνάιος πολιτικός και
στρατηγός, άνειφός του Περικλέους και μαθητής του Σωκράτους. (448-404 π.Χ.)—
τετυφωμενον επί τω πλούτω = ετι ήτο τυφλωμένος, γεμάτος άλαζονείαν δια τόν
πλούτον — μέγα φρονουντα = ετι είχε μεγάλην ιδέαν—επί τοις άγροίς = δια τους
άγρους, (τα κτήματά του) — άγω = φέρω, οδηγώ — ένθα = όπου — άνέκειτο =
ήτο τοποθετημένος, άνηρτημένος — πινάκιον = μικρός πίναξ (χάλκινος) — γής
περιόδος = χάρτης τής γής, τους γεωγραφικούς χάρτας λέγονν ότι πρώτος έφευρεν
ό Άναξιμανδρος, αρχαίος φιλόσοφος — ένταυθα = εκεί, δηλ. εις τόν χάρτην — ώς
= ετε — ιδιος = ιδιός — διαθρησαι = να ιδη (μέσα εις τόν χάρτην) καλδ — του
δέ ειπόντος = ετε δε ούτος (δηλ. ό Άλκιβιάδης) ειπεν — ούδαμου = πουθενά —
επί τουτοις = δια τουτους — οίπερ = οι όποιοι ακριβώς (ισα — ίσα).

13. Λακεδαιμονίων γυναικων φιλοπατρία.

Πυνθάνομαι = πληροφροδομαι — εν τή μάχη κείσθαι = ετι εκειντο νεκροί
εις τό πεδιον τής μάχης — επισκοπέω-ω = παρατηρώ, εξετάζω — ει ήν πλείω
= αν ήσαν περισσότερα — εναντιος = ό εν τών εμπροσθεν (απ' εμπρός) — γαυ-
ροδομαι = υπερηφανοδομαι, καμαρώνω—σεμνόν, βλοσυρόν όρδομαι — σεμνδ και
σοβαρά βλέπουσαι ταραι = τάφοι— ει δε έτέρως ειχον τών τραυμάτων = αν
δε τά τραύματα ήσαν διαφορετικά (δηλ. οπισθεν)—ένταυθα = τότε — αιδόομαι
— οδομαι = εντρέπομαι — ώς ενι (ένεστι) μάλιστα = όσον ήμποροϋσαν περισσό-
τερον — λανθάνω = διαφεύγω τήν προσοχήν — απαλλάττομαι = αναχωρώ, απέρ-
χομαι—καταλιποϋσαι = αφήσασαι, αφ' ου αφησαν — πολυάνδριον = τόπος,
όπου πολλοι μαζί εθάπνοντο — λάθρα = κρυφά — ήριον = τάφος — οικεία ήρια,
με τί ισουναμει;

14. Η βαρυτάτη των ποινων κατά Μυτιληναίους.

'Ηνίκα = ότε — ήρξαν τής θαλάσσης = ήγιναν θαλασσοκράτορες, τουτο ήγινε
κατά τόν π.Χ. αιώνα, ετε οι Μυτιληναίοι ήγοντες ισχυρόν στόλον επαιξαν σπου-
δαίον ρόλον εις τήν Άνατολ. Μεσόγειον—άφίσταμαι = επαναστατώ—επαρτάω-ω
= κρεμώ τι ως φρόβητρον, φοβεριζω με κάτι — μη μανθάνειν, δηλαδή να μη μαν-
θάνουν (οι παίδες αυτών) — κόλασις = τιμωρία — ήγοδομαι = νομιζω — εν άμου-
σία και άμαθία καταβιώναι = να περάσουν τήν ζωήν των με άπαιδευσίαν και
άμάθειαν (χρόφροτοι και άγράμματοι).

15. Ίσηνιου εύφυεζ τέχνασμα.

'Ισηνίας = Οθηβαίος πολιτικός επιφανής, — ούκ αν άποκρυψάμην—δεν ήμπορώ
να αποκρυψώ να άποσιωπήσω — πρεσβεύω = πηγαινω ως πρεσβευτής — αυτός = ά

ἴδιος, μόνος—ὕπὲρ ὧν ἦκε = δι' ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια ἦλθε—ἐντυγχάνω τινὶ ὑπέρτινος = (λαμβάνω συνέντευξιν) συνομιλῶ με τινὰ διὰ κάτι—Πέρσης, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξης ὁ Μῆμιος—Χίλιαρχος, ὁ διοικητὴς χιλίων ἀνδρῶν. Ἐδῶ ὁ ὑπασπιστὴς—ὁ καὶ τὰς ἀγγελίας... = ὁ ἀναγγέλλων τοὺς ἐπισκέπτας εἰς τὴν βασιλέα—δέομαι = ἔχω ἀνάγκην, ζητῶ—ἐπιχώριος = ἐγχώριος, τοῦ τόπου—τὸν εἰς ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα... = ὅποιος παρουσιασθῆ (εἰς τὸν βασιλέα)—μὴ μεταλαγχάνειν τοῦ λόγου = νὰ μὴ τύχη καὶ λάβῃ τὸν λόγον—ἐμφανὴς γενόμενος = ὅταν ἀνεφανίσθῃ, παρουσιάσθῃ—περιελόμενος (μετοχὴ μ. ἀβρ. β'. τοῦ περιαιρούμαι—ἀφαιρῶ) = ἀφῆρσε καὶ...—δακτύλιος = δακτύλιδος—ἀδήλως = χωρὶς νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸς—παρὰ τοὺς πόδας = πλησίον εἰς τοὺς πόδας—ἐπικύπτω = σκύβω—ἀναιροῦμαι = λαμβάνω πάλιν—δόξαν ἀπέστειλε = ἐπροξένησε τὴν ἐντύπωσιν (τοῦ προσκυνήματος = ὅτι δηλ. ἐπροσκύνησε)—οὐ μὴν ἔδρασαν οὐδὲν—δὲν ἔκαμν ὅμως τίποτε—ἐν τοῖς Ἑλλήσιν—μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων—καταπράττομαι = κατορθώνω, ἐπιτυγχάνω—οὐδὲ ἡτύχησέ τι ἐκ τοῦ Π. = οὐδὲ ἀπέτυχεν εἰς τ. (ἔξ ὅσων ἐζήτησεν) ἀπὸ τὸν Πέρσῃν (βασιλέα).

16. Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιμελείας.

Ῥοία = ἡ ροιδία καὶ τὸ ρόδι, ὅπως ἐδῶ—λίκνον = κἀκιστρον—Ἀρταξέρξης, βασιλεὺς τῶν Περσῶν—ἐλαύνω = περνῶ (ἐφ' ἀμάξης κυρίως), διασχίζω—Περσὶς (γῆ ἐν.)—Περσὶα—προσκομιζω = προσφέρω τι (ὡς δῶρον)—τὸ μέγεθος ὑπερικπλαγείς = ἐπειδὴ ἐξεπλάγη παρὰ πολὺ διὰ τὸ μέγεθος—Παράδεισος = κήπος—τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἰκοθεν (ἐνν. κομίζοι) = ἐπειδὴ δὲ οὗτος δηλ. ὁ Ὠμίσης εἶπεν ὅτι φέρει αὐτὸ ἐκ τῆς οἰκίας του—αὐτοῦ γεωργίας = προσωπικῆς καλλιέργειας—ὕπερῆδομαι = ὑπερευχαριστοῦμαι—ἐπιλέγω = λέγω κατὸ πῆν ἡ ἀκόμη, προσθέτω—νῆ τὸν Μίθραν = μὲ τὸν Μίθραν, οὗτος ἦτο θεὸς τῶν Περσῶν, ἡ προσωποποίηση τοῦ ἡλίου—γέ = τοῦλάχιστον.—

B. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἰππάρχου φιλομουσία.

Ἰππάρχος, οὗτος ἦτο δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου, μετὰ τὸν Ἰππίαν. Τρίτος δὲ ἦτο ὁ Θεσσαλὸς—ὦν = ὁ ὅποιος ἦτο—ἔπος = λέξις, ποίημα ἡρωϊκόν, Ὁ μέγιστος ἐπικός ποιητὴς ὑπῆρξεν ὁ Ὀμηρος—βαψωδοί· οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὡς ἐπάγγελμα νὰ ἀπαγγέλλουν τὰ ποιήματα τοῦ Ὀμήρου—τοῖς Παναθηναίοις = κατὰ τὰ Παναθήνια. Ταῦτα ἦσαν δύο ἑορταὶ τῶν Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς. Καὶ τὰ μὲν μεγάλα Παναθήνια ἐτελοῦντο κατὰ τετραετίαν (τὸ γ' ἔτος ἐκάστης Ὀλυμπιάδος), τὰ δὲ μικρὰ κατ' ἔτος—Ἀνακρέων, ἐπιφανὴς λυρικός ποιητὴς ἐκ Τέου, Ἰωνιστὴ Τήρου, ἐξ οὗ καὶ Τήριος—πεντηκόντορος = πλοῖον μὲ πενήκοντα κώπας (κουπιὰ)—πορεύω = μεταφέρω—ὡς = πρὸς—Σιμωνίδης, ἐπιφανὴς λυρικός ποιητὴς ἐκ τῆς νήσου Κέας (556—468 π. Χ.)—διὰ σπουδῆς ἄγων = ἐπειδὴ ἐξετίμα—Περὶ αὐτὸν = γύρω του, πλησίον του—ὡς τὸ εἶκος = ὅπως εἶναι πιθανόν, πιθανόν—ἔργον δ' ἦν ἄρα αὐτῶ... = αὐτὸς εἶχεν ἔπειτα ὡς ἔργον (νὰ φροντίξῃ διὰ τοὺς πεπαιδευμένους)—ὑπὸ προσχῆματι.. = ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἑαυτοῦ του (διὰ τὸν ἑαυτόν του)—βελτίων συγκριτ. ἐπίθ. τοῦ ἀγαθοῦς = καλυτερός—σπεύδω = ἐπιδιώκω προθύμως—οἶομαι = νομίζω—οὐδενὶ φθονεῖν σοφίας = νὰ μὴ φθονῇ κανένα διὰ σοφίαν (διότι ἦτο σοφός)—ἄτε ὦν = ἐπειδὴ ἦτο.

2. Οἱ εὐνομώτατοι τῶν Ἑλλήνων.

Εὐνομος = ὁ κυβερνόμενος καλῶς, ὁ ζῶν ὑπὸ καλῆν διοίκησιν — **Μαντινεῖς**, κάτοικοι τῆς Μαντινείας ἐν Ἀρχαδίᾳ — **οὐδὲν ἤττον** = οὐδὲν ὀλιγώτερον, ἐξ ἴσου — **Λοκροί**, οἱ ἐπιζεφύριοι λεγόμενοι τῆς Μεγ. Ἑλλάδος εἰς τὴν Κἀτῶ Ἰταλίᾳ. Τούτων νομοθέτης περίφημος ὑπῆρξεν ὁ Ζάλευκος, ζήσας τὸν Ζ' αἰῶνα π.Χ. — **Κρήτες**, οὗτοι ἐφημίζοντο διὰ τοὺς νόμους των, οἱ ὅποιοι ὀμοιάζον μετὰ τοὺς Σπαρτιατικοὺς εἰς πολλὰ — **σεμνόν τι χρῆμα** καὶ **τὸ τοῦ Σόλωνος** = πολὺ σπουδαῖος καὶ ὁ Σόλων (ὑπῆρξε), ὁ περιώνυμος Ἀθηναῖος νομοθέτης (639 — 559 π.Χ.) — **εἰ καὶ** = ἂν καὶ — **κατὰ μικρὰ** = ὀλίγον κατ' ὀλίγον — **ἐξ αὐτοῦ** = ὑπ' αὐτοῦ — **αὐτοῖς** = χάριν αὐτῶν — **διαφθείρω** = καταστρέφω, καταργῶ.

3. Κρητῶν περὶ μαθημάτων νόμος.

Ἐλεύθερος = ὁ γεννηθεὶς ἐκ γονέων ἐλευθέρων — **κελεύω** = προτρέπω, διατάσσω — **ψυχαγωγοῦμαι** (ἐομαι) = αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν — **τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι** = συγκρατοῦν εἰς τὴν μνήμην των — **κωλύω** = ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω — **πράξαντες** = ἂν πράξουν — **ἀγνοία** = ἀπὸ ἀγνοίαν — **ἀπολογίαν ἔχωσι** = δικαιολογοῦνται — **ἀγαθός** = καλός, ἀνδρείος — **ἐγκώμιον** = τὸ τραγοῦδι, τὸ ὅποιον ἔδεικνε ποιητῆς πρὸς ἔπαινον νικητοῦ. Σπουδαῖος νικητῆς τοιοῦτων ἐγκωμίων ἦτο ὁ Πίνδαρος, ὁ Θηβαῖος (522—442 π.Χ.).

4. Σόλωνος νομοθεσία.

Αἰρετός (ἐκ τοῦ αἰροῦμαι = ἐκλέγομαι = ὁ δ' ἐκλογῆς ἀναδεικνυόμενος ἄρχων — **προαιροῦμαι** = προτιμῶ — **κληρωτός** = ὁ διὰ κλήρου ἄρχων. Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον ἄρχοντας αἰρετοὺς καὶ κληρωτοὺς, ἦτοι διὰ κλήρου ἐκλεγόμενους. — **τά τε ἄλλα** = καὶ κατὰ τὰ ἄλλα — **κοσμέω-ω** = διευθύνω, κυβερνῶ καὶ **δῆ** = καὶ μάλιστα — **αὐτοῖς** = χάριν αὐτῶν — **ἐπαύσαντο χρώμενοι** = ἔπαυσαν νὰ χρησιμοποιοῦν, κατήγγησαν — **φρονικός** = ὁ ἀφορῶν τὸν φόνον.

5. Τίνας ὤριζον ἄρχοντας οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἄστος = ὁ κάτοικος τοῦ ἄστεως, ὁ πολίτης. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἄστος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ξένον καὶ τὸν ἔποικον — **ἐχρῶντο**, παρατατ. τοῦ χρῶμαι = μεταχειρίζομαι. — **στρατηγία** = ἡ ἀρχὴ τοῦ στρατηγοῦ. Εἰς Ἀθήνας ἐξελέγοντο δέκα στρατηγοί, εἰς ἐξ ἐκάστης φυλῆς — **ἐπιτήδειος** = ὁ κατάλληλος, ὁ ἱκανός — **ἀλλὰ γὰρ** = ἀλλ' ὅμως — **ἐγχειρίζω** = δίδω εἰς τὰς χεῖρας, ἐμπιστεύομαι — **εἶπερ οὖν** = ἐὰν βεβαίως — **ὄντες** = ἐν ᾧ ἦσαν — **κατέγνωσαν** (βντας) = ἀντελήφθησαν ὅτι ἦσαν καὶ — **Ἀπολλόδωρος**, ἐκ Κυζίκου τῆς Μ. Ἀσίας. Οὗτος ἐξελέγη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός καὶ ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Φιλίππου (340 π.χ.) — **ὄντα** = ἂν καὶ ἦτο — **Ἡρακλείδης**, ἐκ Κλαζομενῶν τῆς Μ. Ἀσίας· οὗτος ἐστρατήγησε τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον — **ἐνδείκνυμαι ὅτι** = ἀποδεικνύω ὅτι — **οὐκ ἔδοξαν** = δὲν ἐφάνησαν — **ὑπὲρ τούτων** = διὰ τούτους — **μὴ καταχαριζομένω** τ' **ἀληθὲς τοὺς πολίτας** = διότι δὲν ἀπέκρυπτε τὴν ἀλήθειαν (πρὸς χάριν τῶν πολιτῶν), διὰ νὰ προτιμῆσθ. τοὺς πολίτας — **νέμουσαν** = διότι ἀνεγνώριζε (τὴν ἀλήθειαν) — **καὶ τοῖς γένει μὲν μὴ προσήκουσι** = καὶ εἰς τοὺς μὴ συγγενεῖς μὲν, τοὺς ξένους μὲν — **ἀξίους** = ὅτινες ἦσαν ἀξιοί.

Γ. ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

1. Αι θαλάττιαι χελώναι.

θαλάττιος = ὁ ζῶν ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ὑπάρχει εἶδος χελωνῶν — τίκνω = γεννῶ — τεκοῦσαι = ἔταν γεννήσουν — παραχορήμα = ἀμέσως — κατέχουσαν = συνθιβίζου νὰ χώνουν — ἐν τῇ γῆ = εἰς τὸ χῶμα — ὑποστρέψασαν = ἀφ' οὗ στραφοῦν ὀπίσω — ἦθος = συνήθης διαμονή, τὰ μέρη εἰς τὰ ὅποια διαμένουν (τὰ ζῆα) — νήχομαι = κολυμβῶ — εἰς τοσοῦτον = τόσον πολὺ — λογιστικός = ἐμπειρος εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς — ἀφ' ἑαυτῶν = μέσα των — ὡς ἐκλογίζεσθαι = ὡστε νὰ λογαριάζουν — ἐν αἰς = ἐντὸς των ὁποίων, κατὰ τὰς ὁποίας — τὰ ἔκγονα αὐταῖς = τὰ τέκνα αὐτῶν — συμπαγέντων = ἀφ' οὗ συμπυκνωθῶν (τοῦ συμπήγνυμαι) — ἐν ᾧ κατέθεντο = ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔθεσαν — ἀνώρυξαν = συνθιβίζου νὰ ἀνασκάπτουν τὸ χῶμα, νὰ ξεγλῶνουν — ἐπιβάλλω = ρίπτω ἐπάνω — νεοσπός νεοσπός, τὸ μικρὸν (τέκνον) — ἔπεσθαι, ἔπομαι = ἀκολουθῶ — ἀπάγω = παίρνω, μαζὶ μου.

2. Αἰγῶν αὐτοθεραπεία.

Ἄγαθος = καλός, ἀξίος — βάλλω = κτυπῶ — ἐπ' ἄκροις — εἰς τὰς κορυφὰς — νέμομαι = βόσκω — βληθῆσαι = ἔταν κτυπηθῶν — δίκταμνος, ἡ = φυτὸν, τὸ ὄριγανον (ἀγριοσφρακκοῦν ἢ ἀγριορίγανη), τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ φυτοῦ τὸ ὅποιον ἐφέτο εἰς τὰ ὄρη Δίκης καὶ Ἰδῆ τῆς Κρήτης εἶχε κατὰ τοὺς ἀρχαίους θεραπευτικὴν κατὰ τῶν πληγῶν ἰδιότητα καὶ γενικῶς ἡ ρίγανη εἶχε θεραπευτικὴν ἰδιότητα — βοτάνη = χόρτον — διέτραγον = συνθιβίζου νὰ τρώγουν (τὸ χόρτον δίκταμνον) — ἄμα τῷ γεύεσθαι = εὐθὺς ὡς φάγουν — ἐκείναις = ἐκείνων — ἐκίπτει = πίπτου.

3. Μυῶν καὶ μυρμηκῶν μαντικὴ δύναμις.

α'. μαντικώτατοι = ὑπερβ. τοῦ ἐπιθ. μαντικός = ἰκανὸς νὰ προμαντεύσῃ — γηράω — ὡ — σπάνιος τύπος ἀντὶ τοῦ γηράσκω = γίνουμαι γέρον, παλαιῶνα. ἡ μετοχὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ αἰσθάνομαι = ἀντιλαμβάνομαι ἔτι... — κατολισθάνω = καταρρέω, κατακρημνίζομαι — ἀπολείπω = ἀφίγω — μυωπία = φωλεὰ (ποντικοφωλιά) — ὁ ἐξ ἀρχῆς = ὁ παλαιὸς — διατριβή = διαμονή — ἡ ποδῶν ἔχουσι = μετ' ὅσον ταχύτητα ἡμποροῦν νὰ τρέχουν — ἀποδιδράσκω = δραπετεύω, φεύγω — μεταοικίζομαι = ἀλλάσσω κατοικίαν.

β'. μαντικῆς τινα αἰσθῆναι = ματικὴν τινα προαίσθησιν — μέλλη = πρόκειται ἔσεσθαι = νὰ γίνῃ — λιμός = πείνα, ἔλλειψις τροφῶν — δεινώς = ὑπερβολικῶς — πρὸς τὸ = εἰς τὸ — ἑαυτοῖς = διὰ τὸν ἑαυτὸν των. — ἀποταμιεύομαι = ἀποταμιεύω — πυρός = κόκκος σίτου — σπέρμα = σπόρος.

4. Περί κύκνου.

Ἀριστοτέλης ὁ μέγας ἐν Στοιχείων τῆς Μακεδονίας φλόσφορος, (384—322 π.χ.) — Καλλιπίας = ὁ γενῶν ὄρατα παιδία. — γε μὴν = ἀλλ' ὅμως — θυμός = θάρος καρδιά — γοῦν = ἀλγθῶς — εἰς ὄργην καὶ μάχην προσελθόντες = ἔταν προηγήθησαν εἰς τὴν ὄργην των καὶ κατέληξαν εἰς μάχην — καὶ ἀπέκτειναν = ἐφόνευσαν ἀκόμη ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

ΤΙΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α'. ΘΕΟΓΟΝΙΑ

	σελ.
1. Ούρανός και γῆ και τέκνα αὐτῶν	5
2. Γέννησις Διὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ	5
3. Τιτανομαχία	6

Β. ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεὺς δεσμώτης	7
2. Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς	7
3. Οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλῶν	8

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Α. ΑΙΤΩΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Καλυδώνιος κάπρος	9
2. Συνάθροισις τῶν ἀρίστων ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν	9
3. Θῆρα τοῦ κάπρου καὶ Μελεάγρου θάνατος	10

Β. ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Φρίξος καὶ Ἑλλη	10
2. Ἴάσων καὶ Πελλίας	11
3. Ἀργοναυτῶν πλοῦς	12
4. Ἀργοναῦται καὶ Πηλεὺς	12
5. Ὁ διὰ τῶν Συμπληγάδων πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν	13
6. Ἰάσων καὶ Μῆδεια	13
7. Ὁ Ἰάσων ἀποπλεῖ μετὰ τῆς Μηδείας εἰς Ἀθῆν. κομίζων τὸ χρυσομαλ. δέρας.	14

Γ. ΑΡΓΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεύς κομίζει τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης	15
2. Περσεύς καὶ Ἀνδρομέδα	15
3. Ἡρακλῆς	16
α') Παϊδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία Ἡρακλέους	16
β') Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεῖα αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ	16
γ') Οἱ δώδεκα ἀθλοὶ τοῦ Ἡρακλέους	17
1. Νεμεαῖος λέων	17
2. Ἡ Λερναία Ὑδρα	17
3. Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος	18
4. Ἑρμάντιος κάπρος	18
5. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου	18
6. Αἱ Στυμφαλίδες ὀρνίθες	19
7. Ὁ Κρῆς ταῦρος	19
8. Αἱ Διομήδους ἵπποι	19
9. Ὁ ζῶστηρ τῆς Ἴππολύτης	20
10. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου	20
11. Τὰ χρυσὰ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων	21
12. Ὁ Κέρβερος	22
δ') Δευτέρα μανία τοῦ Ἡρακλέους. Δουλεῖα αὐτοῦ παρὰ τῇ Ὀμφάλῃ	22
ε') Στρατεία Ἡρακλέους ἐπὶ Ἴλιον	23
στ') Δηϊάνειρα	24
ζ') Θάνατος τοῦ Ἡρακλέους	24

Δ. ΘΗΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνεΐκης	25
2. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας	26
3. Πολιορκία τῶν Θηβῶν	26
4. Θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνεΐκου	27
5. Ταφὴ τοῦ Πολυνεΐκου	27

Ε. ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αϊακός	28
2. Πηλεύς και Τελαμών	28
3. Ἀχιλλεύς	29

ΣΤ. ΑΤΤΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀθηνᾶς και Ποσειδῶνος ἔρις. Ὀνομασία Ἀθηνῶν	29
2. Διάδοχοι Κέκροπος. Εἰσαγωγή λατρείας Διήμητρος και Διουῦσου εἰς τὴν Ἀττικὴν	30
3. Αἰγέως	30
4. Θησεῦς ἄθλοι	31

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α. ΗΘΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Κλαῦδιος Αἰλιανός	34
1. Γοργίου ἀταραξία	35
2. Ζενοφάντος μεγαλοψυχία	35
3. Θεμιστοκλέους μεγαλοφροσύνη	35
4. Σωκράτους τρόποι	36
5. Φωκίανος ἀφιλοχρηματία	36
6. Ἀγησίλαου καρτερία	36
7. Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας	36
8. Φωκίανος ἀμνησικακία	37
9. Ἀλλοτριῶν οἰκειοποίησις	37
10. Κλαζομενίων ἀσχημοσύνη	37
11. Αἰνείου εὐσέβεια	38
12. Ἀλκιβιάδου ἀλαζονεῖας ψόγος	38
13. Λακεδαιμονίων γυναικῶν φιλοπατρία	38
14. Ἡ βαρυτάτη τῶν ποιῶν κατὰ Μυτιληναίους	39
15. Ἰσημνίου εὐφύης τέχνασμα	39
16. Τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιμελείας	40

Β. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἰππάρχου φιλομουσία	40
2. Οἱ εὐνομήτατοι τῶν Ἑλλήνων	40
3. Κρητῶν περὶ μαθημάτων νόμος	41
4. Σόλωνος νομοθεσία	41
5. Τίνας ὄριζον ἀρχοντας οἱ Ἀθηναῖοι	41

Γ. ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

1. Αἱ θαλάττιαι χελῶναι	42
2. Αἰγῶν αὐτοθεραπεία	42
3. Μυῶν και μυρμηκῶν μαντική δύναμις	42
4. Περὶ κύκνου	43
Ἑρμηνευτικαὶ σημειώσεις	45

**ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ**

	Δραχμ.
<i>Αϊλιανού Ποικίλη Ἱστορία</i> τεύχη 2, ἕκαστον.....	12.—
<i>Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκη</i>	12.—
<i>Ἀρριανῶν Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου</i> , ἐπιμ. Ι. Σταματάκου. 11.—	11.—
<i>Δημοσθένους Λόγοι</i> , ἐπιμελεία Ι. Σταματάκου: οἱ 3 Ὀ- λυθιακοί, οἱ 4 κατὰ Φιλίππου, ὁ περὶ εἰρήνης, ὁ περὶ Ἀλοννήσου καὶ ὁ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ.....	12.—
<i>Δημοσθένους περὶ τοῦ Στεφάνου</i> , ἐπιμελεία Ι. Σταματάκου	20.—
<i>Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις</i> , ἐπιμελεία Γ. Γαρδίκα	10.—
<i>Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὔλιδι</i> , ἐπιμελεία Γ. Γαρδίκα.	10.—
<i>Ἡροδότου</i> , βιβλίον V. ἐπιμελεία Ι. Σταματάκου.....	10.—
<i>Θεοκρίτου, Εἰδύλλια</i> ἐπιμελεία Ἀχιλ. Τζαρτζάνου.....	18.—
<i>Θεοφράστου Χαρακτήρες</i> , ἐπιμελεία Ἀχιλ. Τζαρτζάνου.	9.—
<i>Θουκυδίδου ξυγγραφή</i> , βιβλίον Α', ἐπιμελεία Γ. Γαρδίκα.	14.—
<i>Θουκυδίδου ξυγγραφή</i> , βιβλίον Β', ἐπιμελεία Γ. Γαρδίκα.	10.—
<i>Ἰσοκράτους Λόγοι</i> , τ. Α' ἐπιμελεία Σταματάκου	10.—
<i>Κέβητος Θηβαίου Πίναξ</i>	5.—
<i>Λυκούργου κατὰ Λεωκράτους</i> , ἐπιμελεία Ἀχ. Τζαρτζάνου	12.—
<i>Λυσίου Λόγοι</i> : κατὰ Ἐρατοσθένους, κατ' Ἀγοράτου, ὑπὲρ Μαντιθέου, κατὰ σιτοπωλῶν, Δήμου καταλύσεως ἀπο- λογία, κατὰ Φίλωνος, ἐπιμελεία Ι. Σταματάκου	10.—
<i>Ξενοφάντος Ἑλληνικά</i> , βιβλ. Γ', Δ', ἐπιμ. Ε. Πεζοπούλου.	8.—
<i>Ὅμηρον Ἰλιάς</i> ,	
Τόμος Α' Ραφωδία Α—Μ ἐπιμελ. Ἀ. Σακελλαρίου.....	25.—
Τόμος Β' Ραφωδία Ν—Ω » »	30.—
<i>Ὅμηρον Ὀδυσσεΐας</i> I Α—Ζ, II Η—Μ	12.—
<i>Πλάτωνος Πολιτεία</i> , βιβλίον Α, Β, Γ, ἐπιμελεία Γ. Γαρδίκα	20.—
<i>Πλάτωνος Φαίδων</i> , ἐπιμελεία Ἀχιλ. Τζαρτζάνου.....	15.—
<i>Πλάτωνος Γοργίας</i> , ἐπιμελεία Ἀχιλ. Τζαρτζάνου.....	15.—
<i>Πλάτωνος Πρωταγόρας</i> , ἐπιμελεία Ἀχιλ. Τζαρτζάνου....	10.—
<i>Πλάτωνος Ἀπολογία Κρίτων, Λάχης</i> , Τζαρτζάνου	14.—
<i>Πλουτάρχου περὶ Παιδῶν Ἀγωγῆς</i> , ἐπιμελ. Α. Τζαρτζάνου	7.50
<i>Πλουτάρχου Ἁγίς καὶ Κλεομένης, Γράγχοι</i> » »	12.—
<i>Πλουτάρχου Θεμιστοκλῆς—Ἀριστείδης</i> » »	12.—
<i>Πλουτάρχου Σόλων—Περικλῆς</i>	12.—

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ